

Giới thiệu Tôi Đang Yêu Một Exo - L

Lấy hình ảnh Exo, một lần nữa tác phẩm Tôi Đang Yêu Một Exo - L ra đời, đây là tựa truyện tình yêu nổi bật của Lâm Thiên Từ nói về sang thu..

Bầu trời đã bắt đầu thoáng đãng hơn.Không khí cũng bắt đầu thoải mái hơn. Thật là làm cho lòng người xao xuyến.

Trước sân bay Mĩ Đình-Hà Nội.

Khuôn mặt của phấn khởi,khỏe môi cười không ngớt,tất cả tạo nên một vẻ mặt nếu nói là đang nghiêm túc xếp hàng thì chỉ bằng nói là đang tăng động thì đúng hơn.

Hôm nay chính là ngày đoàn du học sinh được sang bên Hàn.

Người đang cực kì hưng phấn chính là Thanh Tâm-cô nàng EXO-L đình đám ở Hà Nội.Người ta nói rằng : “Yêu thì cứ để ở trong lòng, cho dù chuyện gì cũng mãi luôn bên em” ,tuy nhiên đối với Tâm, truyện cô nàng này bộc lộ hết tình yêu bao la của mình cho cả cái Vịnh Bắc Bộ biết.Đi ra đường nếu ai bắt gặp cô,đều phải bất ngờ vì trên người cô không có thứ gì là không cộp mác EXO.Phòng cô cũng không ngoại lệ.Poster,ga trải giường,Laptop cái gì cũng có ảnh của EXO.Sở hữu những thứ đó đều là mong ước của hầu hết các EXO-L.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cô Ấy Là Exo-L

Sang thu..

Bầu trời đã bắt đầu thoáng đãng hơn.Không khí cũng bắt đầu thoải mái hơn. Thật là làm cho lòng người xao xuyến.

Trước sân bay Mĩ Đình-Hà Nội.

Khuôn mặt của phấn khởi,khỏe môi cười không ngớt,tất cả tạo nên một vẻ mặt nếu nói là đang nghiêm túc xếp hàng thì chỉ bằng nói là đang tăng động thì đúng hơn.

Hôm nay chính là ngày đoàn du học sinh được sang bên Hàn.

Người đang cực kì hưng phấn chính là Thanh Tâm-cô nàng EXO-L đình đám ở Hà Nội.Người ta nói rằng : “Yêu thì cứ để ở trong lòng” ,tuy nhiên đối với Tâm,cô nàng này bộc lộ hết tình yêu bao la của mình cho cả cái Vịnh Bắc Bộ biết.Đi ra đường nếu ai bắt gặp cô,đều phải bất ngờ vì trên người cô không có thứ gì là không cộp mác EXO.Phòng cô cũng không ngoại lệ.Poster,ga trải giường,Laptop cái gì cũng có ảnh của EXO.Sở hữu những thứ đó đều là mong ước của hầu hết các EXO-L.

Mấy hôm trước,khi nghe tin nhà trường tổ chức cho du học sinh ra nước ngoài học hỏi một năm,lòng cô như reo hoa,vui sướng tột cùng.Tâm là học sinh giỏi của trường,không những thế lại còn là một cô nàng có vẻ đẹp tinh khôi như đoá hoa Mộc Lan,tất nhiên mười vẻ đi du học chắc chắn vào tay cô rồi.

Đứng ở sân bay,cô hồi hộp không tả nổi.Cái cảm giác được lại gần các anh,cái cảm giác được thở chung một bầu không khí với các anh cũng đủ làm EXO-L hạnh phúc.

Chuyến bay cất cánh lúc 5 giờ 30 phút.

Sau vài giờ chờ đợi,máy bay chính thức hạ cánh xuống thủ đô của Hàn Quốc.

Tâm cùng cô bạn thân – Thảo Vi cùng nhau đi đầu hàng người.Họ là hai người hưng phấn nhất ngày hôm nay.

Đoàn du học sinh dừng lại ở một góc phố,cô hiệu trưởng nói:

-Bắt đầu từ ngày hôm nay chúng ta sẽ tham gia khóa học ở Seoul,các em đều đã được nhà trường chuẩn bị hồ sơ cả rồi,tên của mọi người cũng đều được thay đổi.Nhiệm vụ của các em ở đây không phải là để tham quan du lịch,mà là để nâng cao trình độ ngoại ngữ,học cách phát triển của Hàn Quốc.Sang đây nhà trường chỉ cho các em chỗ ở,các em buộc phải tự tìm cho mình những công việc để sinh tồn.Sau một năm,khi tôi quay lại đây đón các em,hãy cho tôi kết quả thật xứng đáng,ai làm tốt sẽ được tốt nghiệp với lời khen của tôi,ai không làm nên trò trống gì thì sẽ phải chịu phạt.Các em rõ chưa??

Đoàn người năng động kêu lên:

-Rõ,thưa Hiệu trưởng!!!

Sau phút tập trung, đoàn du học sinh được đưa bản đồ để đi tìm khách sạn để ở.

Toàn bộ chỗ ở của họ đều được nhà trường chi trả, nếu có mang tiền đi thì chỉ có mang đủ để sinh hoạt, không cần bận tâm đến tiền thuê phòng. Tâm-con gái của một giám đốc công ty lớn dường như không mấy bận tâm về chuyện tiền nong, thẻ tín dụng đều được ba cô nạp cho hàng tháng với số tiền tương đối khủng.

Tâm cùng với Thảo Vi tiến về phía khách sạn, phòng của họ là 107.

Vừa vào đến phòng, Tâm đã lôi ra trong vali cả tá poster để treo lên tường.

-Mấy định làm loạn phòng của tụi mình à?? _ Thảo Vi lên tiếng.

-Ồ..thì sao, không có mấy anh thì tối tao không ngủ được!

Thảo Vi cười, rồi tạm biệt Tâm để đi thăm những người bạn ở phòng khác.

Sau khi treo xong đồng Poster, Tâm thay đồ để ra ngoài. Cô muốn hít thở không khí nơi làng K-Pop.

-Chà.. _ Tâm thốt lên một tiếng như bà cụ non, rồi tung tăng dạo quanh thủ đô.

Đi đến đâu cô cũng gặp được những người giống cô, họ đều là EXO-L, tuy nhiên có vẻ họ không lộ rõ tình yêu của mình như cô. Cô mặc trên mình chiếc áo Wolf thần thoại, chiếc quần Baggy có in EXO ở ống, đôi giày thể thao XOXO, chiếc mũ Growl. Người đi qua thôi cũng biết cô là một L chính cống không sai vào đâu được rồi.

Đi qua một khu gần trung tâm thành phố, Tâm thấy có một đám người đang vỗ tay cái gì đó. Tính tò mò dâng cao, cô lại gần xem thử.

À, có một chàng trai hát rong đang khoe giọng hát. Cậu ta hát không phải là hay mà cũng không quá tệ, đủ để nghe. Nhưng có vẻ người dân Seoul coi trọng tình yêu âm nhạc hơn là giọng hát, Tâm cũng vậy, đó là vì sao cô yêu EXO trong khi các V.I.P nói Big Bang đỉnh hơn. Ừ thì đúng là Big Bang có khả năng cao hơn EXO, nhưng trong lòng mỗi EXO-L như Tâm, họ yêu EXO không phải chỉ bởi giọng hát mà còn là tình yêu âm nhạc, tình cảm anh em mà EXO mang lại.

Như không kiểm soát được, Tâm tiến vào, nói chuyện với chàng trai:

-Chào cậu, tôi là Kim Hyun Ji, cậu có thể cho tôi hát một bài không?

Khả năng tiếng Hàn của Tâm đúng là siêu chuẩn. Chàng trai nhìn cô, cậu bị vẻ đẹp tinh khiết của cô làm cho mê hoặc, gật đầu mà không cần suy nghĩ.

Tâm mỉm cười, rồi cầm Mic trên tay chàng trai, nhờ cậu mở giúp bài "Don't go".

Tâm cất giọng hát, giọng cô trong như tiếng suối, mềm mại, ấm áp không thua kém gì những ca sĩ nổi tiếng. Phải chăng là do cô đang truyền đạt toàn bộ tình cảm của mình cho EXO vào trong bài hát.

Mọi người yên lặng lắng nghe, họ thả hồn mình vào trong bài hát.

Qua buổi hôm nay, người dân đã có thêm ấn tượng về một cô nàng EXO-L với tấm lòng yêu thương vô hạn đối với thần tượng của mình.

Kết thúc bài hát, Tâm cúi đầu cảm ơn, mọi người xung quanh ca tụng không ngớt.

Tâm chuẩn bị ra về, thì có một ai đó lại gần và bắt chuyện:

-Chào cô, tôi tên Park Woo Min, cô có thể cho tôi biết cô là ai không??

Không ngần ngại, Tâm mỉm cười và nói:

-Tôi tên Kim Hyun Ji, tôi sinh năm 1994, tôi là du học sinh ở Việt mới sang.

Nụ cười của cô làm cho người đó ngẩn ngơ, liền hỏi tiếp:

-Tôi có thể liên lạc với cô bằng cách nào?

-Có duyên nhất định sẽ gặp lại!

Tâm nói rồi chạy tung tăng vẫy chào anh chàng đó.

Cậu ta mỉm cười, có vẻ nhưng trong lòng đang nghĩ một điều gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Sự Bất Ngờ Thú Vị.

Hyun Ji về phòng trong tâm trạng thăng hoa, cô có vẻ như ngày càng yêu cái đất nước Hàn Quốc này rồi. Đây là đất nước mà các Oppa của EXO-L sinh sống và hoạt động. Thật là khó cho một EXO-L Việt Nam, đất khách quê người, đã vậy lại chẳng quen ai. Đôi lúc thấy thật hạnh phúc cho các L Hàn Quốc, được ở bên người mình yêu quý gần như thế, nhưng mà vẫn nói rằng chưa đủ. Thử hỏi nếu họ đặt vào vị trí của các L nước ngoài, có lẽ, chỉ nghe tin các anh ấy sẽ đến đất nước của họ dù chỉ là một thời gian ngắn ngủi cũng sẽ sung sướng biết bao.

Đang nằm dựa dựa trên giường, quần áo vẫn chưa thay, giày chưa cởi, bỗng có tiếng chuông cửa.

-Ai vậy? _Hyun Ji tò mò.

-Cô mở cửa cho tôi đi!

Giọng nói này khá quen, có vẻ như cô đã nghe ở đâu đó rồi.

Cô chỉnh lại phục trang, mở cửa cho người đó.

-A, anh là người hỏi tôi lúc nãy!

Hyun Ji ngạc nhiên đến bất ngờ.

-Sao anh lại biết tôi ở đây? _Cô có một cảm giác nghi ngờ, có lí nào lại có thể nhanh đến vậy.

-Tôi có bí quyết cả mà, thực sự tôi rất muốn gặp cô, để đưa cho cô một đề nghị nho nhỏ.

Hyun Ji không nói gì, chỉ nghĩ:

-Ái chà...thời buổi này đâu còn lừa đảo nữa nhì, haha. Hay là ta liều một phen. Tâm ta đây không phải là một kẻ nhút nhát. Nếu mà có đưa đi đâu đó thì với khả năng của mình không có chuyện gì là không thể. Mình không thể đánh mất cơ hội này được.

* * *

-Tôi có thể gọi anh bằng cái tên nào khác ngoài Park Woo Min không? _Hyun Ji hiện đang "yên vị" trên xe của người đó.

-Cô cứ gọi tôi là Ray. _Người đó nói.

-À...anh Ray, rốt cục thì anh muốn nói với tôi chuyện gì.

-Cô nghĩ sao nếu một hôm cô gặp được một may mắn bất ngờ mà cô không ngờ tới?

Hyun Ji không nói gì, lặng yên. Nghĩ gì thì nghĩ, đã lên xe người ta ngồi rồi, còn có gì để mà nghi ngờ và sợ hãi nữa.

-Tôi....không tin vào may mắn. _Hyun Ji chột nói.

-Tại sao chứ? _Ray thắc mắc.

-Anh biết đấy, từ khi tôi là một EXO-L cho đến nay chỉ được một năm thôi. Chà...ngắn quá để mọi người công nhận tôi là một L chân chính. Nhưng mà tôi hiểu được toàn bộ cảm xúc mà L phải trải qua. Anh biết đấy, Việt Nam không phải là một đất nước nổi trội cho lắm, vì vậy việc đầu tư một concert của EXO ở Việt Nam là hoàn toàn vô vọng. Nhưng L bọn tôi vẫn hi vọng...và hi vọng....Như Luhan từng nói: "*Chờ đợi quá lâu, lâu đến mức khiến người ta quên đi ý nghĩa của sự chờ đợi lúc ban đầu*", chúng tôi vì đã chờ đợi quá lâu khiến chúng tôi quên mất lí do chúng tôi muốn gặp EXO là gì, chúng tôi không còn muốn EXO có concert ở Việt Nam nữa, mà chỉ đơn giản là họ có mặt ở Việt Nam thôi, thế là quá đủ rồi. Tôi...do đó...tôi còn chẳng tin vào cái may mắn mong manh ấy nữa.

Ray yên lặng, có vẻ anh hiểu được điều đó.

* * *

Xe đi được khoảng 30 phút, liền dừng trước một căn nhà. Căn nhà đó không to, cũng chẳng nhỏ, đủ cho một gia đình sinh sống.

Hyun Ji mặt ngơ ngác,có vẻ như cô ấy vẫn chưa hiểu chuyện gì sẽ xảy ra.

Hyun Ji cùng Ray bước vào căn nhà.

-Hyun Ji,cô có phiền không nếu tôi muốn che mắt cô lại?_Ray nói.

-À....không sao đâu._Hyun Ji vui vẻ.

Theo Ray bước vào,Hyun Ji đã bắt đầu cảm thấy hứng thú với cái đề nghị của anh ta.

-Tôi đếm đến 3,đảm bảo cô sẽ ngạc nhiên tới mức hét lên,haha_Ray đùa một cách vui vẻ.

1,2,3.

Ray từ từ nói lỏng mắt Hyun Ji ra.

Đập vào mắt Hyun Ji...

-Ôi cha mẹ ơi!!!!!!Otoke....EXO kia!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: May Mắn.

Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ

Vô duyên đối diện bất tương phùng

Trời ạ,thực sự bây giờ Hyun Ji đang tin như đóng cột câu nói này.Mong ước hàng ngày hàng giờ của cô dường như đang thành sự thật.Thực sự thì cô đã được gặp EXO rồi sao.

-Thế nào,cô có tin vào may mắn không?_Ray cười một cách ranh mãnh.

Như không tin nổi vào mắt mình,Hyun Ji gật đầu lia lịa,như không có cách dừng lại.

Trước mặt cô bây giờ là những người mà cô yêu quý nhất,họ đang ở đây,tồn tại ngay lúc này,không phải là ở trong TV hay sách báo nữa mà là ở ngay trước mắt cô.Họ thực sự đang ở trước mắt cô,trái tim cô như muốn ngừng đập,cô thực sự không dám tin rằng đây là sự thật.

-Ai vậy anh Ray?_Sehun hỏi.

-Se...Sehunie..._Hyun Ji ngạc nhiên đến mức không nói nên từ hẳn hỏi.

-À..cô ấy sẽ là...người quản lý dự bị cho các cậu đó._Ray nói.

-Cái gì cơ?Quản lý dự bị?Anh có chắc không đó?Trông cô ấy trẻ vậy mà!_Sehun thắc mắc.

Các thành viên còn lại cũng bắt đầu ngừng việc đang làm và tiến tới xem xét cô quản lý dự bị này.

-Sao anh lại chọn cô ấy vậy?_Chanyeol hỏi.

-Trông cô ấy quá trẻ đó._Suho lên tiếng.

-Liệu cô ấy có làm được không vậy?Chủ tịch biết chưa?_Lay ngơ ngác nói.

-Cô ấy làm quản lý dự bị của bọn em sao?Sao anh không nói gì hết vậy?_Chen thắc mắc.

Ray cười lớn,có vẻ như các thành viên đang lo lắng thái quá thì phải.

Hyun Ji ngại ngùng,không biết nói gì hơn,cô còn không chắc đây là thực hay mơ nữa.Nếu đây là mơ,cô sẽ không ngại ngần gì mà chạy đến ôm lấy các anh,ôm thật chặt,thật chặt,cho đến khi cô không thể nào ôm được nữa.Còn nếu đây là thực...chà...chỉ có thể đứng im mà kìm nén thôi...

-Các em đang làm cô ấy ngại kìa._Ray nhìn sang Hyun Ji_Cô ấy nhìn trẻ con thế thôi chứ bằng tuổi Sehun đó.Anh hỏi ý chủ tịch rồi,anh đã cho ông ấy

xem một thứ và ông ấy đã đồng ý ngay. Về chuyện kinh nghiệm thì dần dần sẽ có, không sao đâu.

Chanyeol nghe vậy, mạnh bạo bước đến, khoác vai Hyun Ji:

-Ái chà...bằng tuổi Maknae thì cũng là trẻ con thôi, từ nay mọi việc giao hết cho em đó!

-Chanyeol-hyung, anh nói ai trẻ con cơ? _Sehun cười trù.

-Ô này, Chanyeol, cô ấy không cử động gì luôn kìa! _D.O. sững sốt.

-Trời ơi...Chanyeol đang khoác vai mình...Chanyeol đang khoác vai mình... _Hyun Ji tự lẩm bẩm.

-Hyung buông cô ấy ra đi, không phải gọi cấp cứu bây giờ. _Sehun cầu nhàu.

Chanyeol buông Hyun Ji ra, nhìn mặt cô ấy. Chà...mặt cô đỏ hết rồi, có lẽ Chanyeol cũng nhận ra điều đó.

-Em...tên...là...Kim Hyun Ji...em sinh năm 1994...em thực sự rất hâm mộ các anh!

Cúi gập người 90 độ, Hyun Ji ngập ngừng.

-Haha, chuyện em là Fan tụi anh không cần em nói cũng biết. Nhìn từ đầu đến chân, người ngoài còn nhận ra hướng chỉ là bọn anh. _Xiumin cười.

Hyun Ji nhìn lại mình. Đúng thật, vẫn bộ quần áo đi chơi hồi nãy vẫn chưa thay. Cô ngại ngần một cách khó tả nói:

-Xin...xin hãy chấp nhận cho em được làm việc cùng các anh!

Các thành viên cười rạng rỡ:

-Chào mừng em đến với gia đình của bọn anh!

Nhìn thấy họ cười như vậy, Hyun Ji cũng hạnh phúc quá mà...cười theo. Ray cũng cười. Anh là người đã đưa Hyun Ji đến nơi này, nhất định Hyun Ji sẽ nợ anh rất nhiều, rất nhiều cho mà xem.

-Thôi, anh đi đây, các em chuẩn bị thu xếp cho cô ấy nhé! _Ray nói lời tạm biệt.

-Mớ, em không được về khách sạn sao? _Hyun Ji giật mình.

-Em không cần về nữa, anh nghe nói các em sang đây để học hỏi và tự kiếm việc làm mà. Làm ở chỗ này đi, anh sẽ thông báo cho mọi người và chuẩn bị đưa đồ đạc em về đây, nhé!

Nói xong Ray đi mà không quay đầu lại nhìn Hyun Ji đang ngơ ngác lấy một lần.

Hyun Ji lúc đó chợt nghĩ: "Có lẽ mình đã quá ngốc khi không còn tin vào may mắn nữa. Ở trên đời này, không gì là không thể, mình muốn tận dụng may mắn này. Chỉ ít, đây cũng là điều may mắn mà mình mãi không muốn từ bỏ"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Trà Sữa Và Anh Ấy

Không khí ở Hàn Quốc đúng là tuyệt, có chút gì đó làm người ta muốn thả mình vào dòng chảy của thời gian, lững lờ trôi theo những cơn gió phảng phất.

Có lẽ, khi con người cảm thấy tuyệt vời nhất cũng là lúc họ chẳng có một chút oán trách về những gì họ phải trải qua.

Bây giờ đây, ngay lúc này, Hyun Ji thực sự không còn gì để nuối tiếc nữa. Cô thấy trong mình đang nhen náu những cảm xúc khác lạ, không hẳn là vui mà cũng chẳng phải là lo lắng.

Cô ngồi yên vị trên ghế, trước mặt cô là Sehun.

Cậu ngồi cười một mình với điện thoại, không biết là cậu đang xem cái gì nhỉ.

Hyun Ji nhìn Sehun không dời mắt.

Nhận ra mình đang bị “theo dõi”,Sehun ngừng nhìn vào màn hình,thay vào đó là nhìn vào Hyun Ji.

-Nhìn gì vậy,quản lí tạm thời?

Ngại ngùng,Hyun Ji quay ra chỗ khác:

-À...là do...mình thấy cậu đang cười thôi.

Sehun mặt có chút không vui:

-Đừng có xưng hô thân thiết vậy chứ,gọi tôi là Oppa đi.

-Cậu và mình bằng tuổi mà? _Hyun Ji thắc mắc.

-Nhưng cô nhìn trẻ hơn tôi.

Chanyeol từ trong phòng cầm theo cây đàn bước ra,ngồi ngay bên cạnh Hyun Ji:

-Em không được bắt nạt em ấy chứ.

-Hyung định về phe cô ấy à? _Sehun xù mặt.

Hyun Ji buồn cười nhưng không dám hé miệng.Đúng là Sehun,làm khó các Hyung lớn quá.

Chanyeol cười một cách vui vẻ,rồi quay sang Hyun Ji:

-Này,em có biết hát không vậy?Anh đàn rồi em hát nhé!

Nhận được lời mời,Hyun Ji có chút mắc cỡ:

-Em...hát không hay đâu....

-Haha..không sao,anh không chê em đâu.Em muốn hát bài gì nào?

-Em...em hát bài The first snow được không? _Hyun Ji nói nhỏ.

Nghe vậy,Chanyeol bắt đầu trổ tài guitar.

Âm nhạc tuyệt diệu.Chanyeol tuyệt diệu.Tất cả làm Hyun Ji ngỡ như mơ,cô thực sự đang rất hạnh phúc.

Và cô bắt đầu cất tiếng hát.

Vừa nghe cô hát câu đầu tiên,tất cả thành viên EXO dừng toàn bộ công việc mình đang làm và nhìn vào cô.Cô có chút ngượng,nhưng không thể dừng bài hát được.Mọi người dường như không tin vào tai mình,giọng của Hyun Ji quả là tuyệt vời,họ tự hỏi sao cô không đi làm ca sĩ nhỉ?

Kết thúc bài hát là một nụ cười rất duyên của Hyun Ji:

-Em...hát có hay không?

Mọi người đơ một lúc,rồi rôm rả cả lên:

-Nè,cô..hát hay thật đó! _Sehun nói.

-Anh không ngờ em có thể hát được như vậy đó _Chanyeol tiếp lời.

-Chà..anh không biết nói gì luôn _Baekhyun xuyết xoa.

Các thành viên khác không ngừng vỗ tay.Hyun Ji thực sự rất vui vì điều đó.

Chợt Sehun nói:

-Các Hyung,trời tối rồi mà sao anh Ray vẫn chưa về,em bắt đầu đói rồi đấy.

Những người khác có vẻ đồng cảm,cười trừ.

-Đúng rồi...em ở đây có tiền này,em cũng là quản lí tạm thời của các anh mà,để em đi mua đồ ăn được chứ! _Hyun Ji nói.

Nghe được câu nói đó của Hyun Ji,mọi người mặt tươi như trứng sô.

-Được rồi,vậy làm phiền em quá,ai đó đi cùng em ấy nào?_Chanyeol lên tiếng.

Mọi người đều suy nghĩ,tối nay ai cũng bận cả,họ phải chuẩn bị cho show diễn ngày mai,nên không thể lãng phí thời gian được.

-Em sẽ đi cùng cô ấy!

Tiếng nói của Sehun làm tan đi không khí im lặng.

-Sao tự xưng Maknae hùng hổ vậy ta_Chen cười tươi.

-Bây giờ em đang rảnh,nên có thể ra ngoài.

-Được,vậy nhờ em cả nhé!_Chen vui vẻ.

-Sehun này,cậu..._Hyun Ji cùng Sehun đi vòng quanh siêu thị mua đồ.

-Xuyt...đừng có gọi tên tôi ở đây chứ!_Sehun thì thầm.

Thật vậy,Sehun là thành viên của một nhóm nhạc nổi tiếng EXO,ra đường cần phải trang bị đầy đủ để tránh mặt cánh nhà báo,có khi gọi tên thôi cũng rất khó khăn rồi.

-Vậy...tôi giao tiếp với cậu bằng cách nào?_Hyun Ji hỏi.

-Không nói gì là tốt nhất.

Sehun nói rồi tiến lên phía trước,Hyun Ji đi phía sau mặt có chút biểu cảm.Không hiểu Hunnie hôm nay bị làm sao,hay là có gì không chịu được ở cô,chẳng lẽ cô đáng ghét thế à?Không đâu,các thành viên khác vẫn vui vẻ với cô cơ mà,không thể có chuyện cô là một đứa “phiền nhiễu” được,chắc phải có lý do.

Mua đồ xong,đi cùng Sehun được vài bước,Hyun Ji bắt đầu cất tiếng:

-À...Sehun,cậu có muốn đi uống trà sữa cùng tôi không?

Đang đi,nghe đến hai từ “ trà sữa”,Sehun bỗng dừng lại,quay về phía Hyun Ji:

-Yehet,đi thôi!

Haha quả đúng không sai,Hyun Ji biết ngay điểm yếu của Sehun là trà sữa,phải cho cá cắn câu,rồi hỏi cho ra lẽ sao Hunnie ứng xử với cô như vậy.

Tại quá trà sữa gần đó...

-Hai người uống trà sữa gì?_Phụ vụ hỏi.

-Cho tôi một Chocolate và một khoai môn._Hyun Ji nói.

Xong,cô quay sang phía Sehun,mặt đầy nghiêm túc:

-Sehun,rốt cục thì tại sao cậu lại không ưa tôi vậy?

Sehun gãi gãi đầu:

-Cô muốn biết đến thế à?

Hyun Ji gật lia lịa,cô rất muốn,thực sự rất muốn.

-Là vì cô rất giống anh ấy...

Giọng cậu nghẹn lại,như có một thứ gì đó chặn ở cổ.Thực sự điều này khó nói đến mức nào vậy?

-Anh ấy...là ai?_Hyun Ji tò mò.

-Anh ấy là một người mà tôi rất muốn quên,nhưng không thể nào quên được...

Hyun Ji im lặng,như muốn Sehun nói tiếp.

- Là Luhan đúng không? _ Cô mở lời.

Sehun giật mình nhẹ. Cô gái này là ai mà lại biết được chuyện này nhỉ, chẳng lẽ cô ta biết đọc suy nghĩ người khác.

- Sao cô....

- Tôi suy luận mà ra, mà tại sao... cậu lại muốn quên anh ấy?

- Hyung ấy... thật là... là người bạn thanh xuân của tôi, là người mà tôi trân quý nhất, thế nhưng... hyung lại xa tôi mất rồi... thực sự thì, có lẽ, tôi phải học cách sống mà không có hyung thôi...

Hyun Ji không nói thêm được gì, nỗi đau chia li của cậu EXO-L hiểu rất rõ. Vì thế, khi nghe Sehun nói vậy cô cũng rất đau.

- Thực sự rất muốn quên... Sehun nói tiếp _ Thế mà... _ Cậu lờm Hyun Ji một cú tóa lửa _ Hôm nay bỗng lòi đầu ra một người tự xưng là quản lý tạm thời, giọng hát của cô ảm áp y như giọng hyung, sở thích trà sữa khoai môn cũng giống, đúng là làm người ta tức điên mà!!!

Thót tim vì cú lờm của Sehun, Hyun Ji trấn tĩnh lại:

- Thế... vì thế mà cậu thái độ với tôi hả?

Sehun không nói, nhìn ra chỗ khác.

Bỗng... Hyun Ji cười lớn.

- Haha... tôi là EXO-L mà, sở thích thì do mê muội các cậu quá mà thành thói quen thôi, tôi là một EXO-L lẫn Lufan mà, giống thì sao chứ. Mà này, đừng bao giờ cố quên một người khi người đó thực sự quan trọng với cậu, hãy trân trọng và cất họ vào tim, nhé!

Nhìn ánh mắt mờ ám của Hyun Ji, Sehun lờm nhẹ:

- Mắt cô gian gian sao ý

- Ờ thì... _ Cô cười nhẹ _ Tôi là Hunhan shipper mà, haha.

- Hừm... vớ vẩn.

- Này, Sehun _ Hyun Ji vui vẻ nói.

- Gì nữa?

- Tôi gọi cậu là gì đây? Cậu không thích tôi xưng hô thân thiết với cậu mà.

- Gọi tôi à... gọi tôi Hun là được... _ Sehun ngại ngùng.

- Ok, Hun... chúng ta bây giờ đã là bạn rồi đấy!!

Quán trà sữa hôm đó rôm rả hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Ngày Đầu Của Cô Quản Lý

Sáng hôm sau...

Hyun Ji vẫn giữ thói quen dậy sớm như ở Việt, dậy trước tất cả các thành viên. -Chà... ngủ ngon thật! _ Cô vươn vai.

Tối qua đã có một cuộc thi diễn ra, vì không còn trống phòng nên mọi người đã phải chơi tù xì để quyết định nhường phòng cho Hyun Ji. Và kết cục, người thua lại là Sehun, cậu phải chuyển phòng ngủ với Chanyeol và Baekhyun. Khá là khó cho Hyun Ji, vì hôm sau EXO có một buổi diễn, cô không muốn họ khó ngủ, cô cũng định ngủ ở ngoài sofa, nhưng họ không chịu, họ không muốn để phụ nữ ngủ ngoài.

Chà... nghĩ lại thì... ga lãng quá đi!!!

Hyun Ji đang rất vui, vì mọi chuyện xảy ra không phải là mơ, cô thực sự đã được gặp EXO và còn được ở chung nhà với họ nữa. Cô thật là may mắn.

Cô xuống bếp, mở tủ lạnh, lục lọi đồ tối hôm qua mua còn thừa để làm bữa sáng cho EXO.

-Dậy sớm quá nhỉ.

Hyun Ji quay lại.

Là Chanyeol.

-Em quen rồi, oppa cũng dậy sớm mà _Hyun Ji mỉm cười.

-Mà em đang định làm gì vậy? _Chanyeol tò mò.

-Em... định làm bữa sáng cho các anh.

-Không cần đâu, lát nữa anh Ray sẽ đến đón ngay lập tức, anh sợ không có thời gian đâu.

Hyun Ji lặng im một lát, rồi cười:

-Dù vậy các anh vẫn phải ăn chứ, em sẽ làm mấy món ăn nhanh cho các anh ăn trên xe luôn. Đi diễn mà không ăn thì sẽ hại sức khỏe đó. Nếu anh muốn EXO-L tụi em không lo lắng thì cố mà nhét đồ ăn vào bao tử thường xuyên đi.

Chanyeol phì cười vì câu nói của Hyun Ji, khẽ lắc đầu.

-Rồi rồi, em cứ làm đi, anh đi gọi những người khác, chắc giờ này họ cũng thức dậy rồi, đặc biệt là Xiumin hyung.

Hyun Ji gạt đầu, Chanyeol rời khỏi bếp cùng với một nụ cười.

4 giờ 25 phút.

Phía sau cánh gà.

EXO đang bận rộn chuẩn bị biểu diễn.

Hyun Ji đứng ở phía sau, lặng nhìn theo.

-Không ngờ mình lại được chứng kiến cảnh tượng này _Cô cười thầm.

Đã đến lúc họ lên sân khấu. Trước khi bắt đầu, Hyun Ji chạy lại và nói với mọi người:

-EXO! Fighting!

-Fighting! _Các thành viên vui vẻ.

Đứng ở phía dưới nghe các anh hát, nhìn các anh biểu diễn, Hyun Ji khó ngăn được lòng phấn khích.

Sau khi kết thúc Call me baby và Love me right, EXO bắt đầu nói chuyện với Fan.

-Mọi người có nghe rõ không!! -Baekhyun năng nổ nói.

-CÓ Ạ!!! _EXO-L hét lớn đáp trả.

-Mọi người đến đây lâu chưa?

-RỒI Ạ!

-Có đói không?

-CÓ Ạ!

-Có gì muốn nói với chúng tôi không?

-CÁC ANH ĐÃ ĂN SÁNG CHƯA???

EXO-L hét lớn tới mức muốn nổ cả sân khấu, làm các thành viên khác cười vui vẻ.

-Thật sự thì bình thường bọn anh vẫn chưa được ăn đâu_Chen nói.

-Nhưng mà hôm nay có một sự đặc biệt_Suho tiếp lời.

-Bọn anh hôm qua vừa có thêm một quản lý tạm thời,cô ấy cũng là EXO-L luôn,chính cô ấy đã dậy sớm nấu bữa sáng cho bọn anh rồi.Cô ấy chính là Kim Hyun Ji,cái cô đứng gần cánh gà đó,mọi người cổ vũ cô ấy đi nào!!!_Chanyeol vui vẻ.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào cô nàng trẻ con đứng ở phía cánh gà,Hyun Ji lo lắng Trời ạ...Chanyeol oi,oppa hại cô rồi,nói vậy khác nào gánh gạch đá về phía cô,bỗng nhiên một cô gái xuất hiện rồi làm quản lý tạm thời rồi được ở cạnh họ,nói vậy thì ai chả ghét,đến cô còn không tin nổi cơ mà.

-Cám ơn nhé,quản lý Kim!!!!!!

Toàn bộ EXO-L cùng nhau cảm ơn cô,Hyun Ji ngạc nhiên,rồi cô bật cười.Chà,cô nghĩ thừa rồi,làm gì có chuyện EXO-L lại đi ghét nhau cơ chứ,người một nhà cả mà.

Rồi EXO tiếp tục biểu diễn.

13 giờ 30 phút.

Sau khi hoàn tất buổi biểu diễn và chụp hình,mọi người cùng nhau trở về căn hộ.

Bước xuống xe,mọi người bắt gặp anh Ray cùng với đồng hành lí của Hyun Ji.

-Anh đã mang về rồi sao,nhanh thật đó!_Hyun Ji vui vẻ..

-Lấy hành lí cho em đúng là mệt thật đó!_Anh Ray cầu nhàu.

Nghe thấy vậy,Hyun Ji mới để ý trên mặt anh có vết bầm

-Anh bị ngã sao?_Các thành viên hỏi thăm

-Nếu ngã thì anh đã không kêu ca làm gì.Sáng nay lúc chở các em đến sân khấu xong,anh liền đi về khách sạn của Hyun Ji để lấy hành lí,cứ tưởng xong nhanh rồi về chuẩn bị đồ ăn cho các em,ai ngờ cái cô bạn cùng phòng của Hyun Ji xông ra đánh anh như hổ báo.Cô ấy tưởng anh bắt cóc Hyun Ji,sau khi nghe giải thích mới chịu cho anh lấy hành lí.

-Haha_Hyun Ji cười thầm.Mà đúng thật,tối qua cô quên không gọi điện báo cho Thảo Vi biết,chắc con bé lo lắng,chưa gọi cảnh sát là may.

-Mà buổi đầu làm quản lý em thấy sao?_Ray hỏi.

-Khá tốt,em nghĩ em có thể làm được!_Hyun Ji trả lời.

-Thế là tốt.À mà...anh vẫn chưa mua đồ ăn,làm sao đây?

-Hay để em dẫn mọi người đi ăn,lấy được hành lí em cũng có tiền rồi,hôm nay là ngày đầu em tham gia với tư cách quản lý tạm thời,đây cũng coi như ăn mừng,được không?

Các thành viên vui ra mặt,Hyun Ji đúng là vị thần cứu mạng.

-Vậy đi ăn thịt nướng đi!_Xiumin nói.

-Ý kiến hay đó hyung,bây giờ mà ăn thịt nướng ở tiệm XX thì ngon đáo để_Kai mừng rỡ.

-Vậy chúng ta đi ăn thịt nướng thôi!_Hyun Ji.

Mọi người quay lưng chuẩn bị đi,thì nghe tiếng anh Ray gọi lại.

-Này này,trước khi đi thì vác hộ anh mấy cái va li này vào đi.

Tất cả cười xòa,không khí thật vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Cô Gái Ấy....

Sau khi cùng nhau đi ăn thịt nướng,mọi người trở về trong niềm vui khó tả,ai cũng cảm thấy trong mình tràn trề năng lượng sau một ngày làm việc căng thẳng.

Mọi người cùng vào nhà,dẫn đầu là Hyun Ji.

Cô thực sự rất rất hạnh phúc,nhiều lúc còn nghĩ lung tung rằng do kiếp trước ăn ở phúc đức mà kiếp này được hưởng niềm vui tốt cùng như vậy.Nhưng nghĩ lại thì...haha,là do cô may mắn thôi.

Vừa mới bước vào,tất cả đã nhìn thấy một người ngồi trên sofa đợi họ.

Là chủ tịch Lee Soo Man.

Lần đầu được gặp trực tiếp chủ tịch,Hyun Ji có vẻ bối ngỡ.Trong khi các thành viên và Ray cúi chào thì cô đứng im,phải có Sehun kéo cô xuống cô mới cúi đầu chào.

-Sao hôm nay chủ tịch cất công đến đây vậy,bộ có chuyện gì quan trọng sao?_Anh Ray thắc mắc,hình như anh lo sợ.

Các thành viên cũng có vẻ chú tâm vào câu trả lời của ông.

-À...không có gì,ta đến đây là để thăm cô quản lý tạm thời của nhóm_Ông cười.

Hyun Ji giật mình nhẹ,chẳng lẽ cô đã làm việc gì đó tày đình khiến cho đích thân chủ tịch xuống để “gặp gỡ”.

-Chủ tịch...gặp tôi ư?_Cô nói trong sự sợ hãi.

-Haha,đừng có sợ vậy,ta đến không phải là để mắng cô đâu,ta có chuyện quan trọng muốn nói với cô.

Hyun Ji khẽ nghiêng đầu,chuyện gì vậy nhỉ?

Các thành viên như hiểu chuyện,tự động đi về phòng của mình.

-Cô ngồi xuống đi._Lee Soo Man nói với Hyun Ji.

Cô không nói gì mà tự động ngồi xuống theo lời ông,cô thực sự tò mò chuyện gì sẽ xảy ra.

-Cô biết lý do ta chọn cô vào làm quản lý tạm thời chứ?

Hyun Ji lắc đầu,cô như không muốn mở lời mà muốn ông nói ra chuyện cần nói.

-Vì hôm trước Ray có đưa cho ta một video có một cô gái có một giọng hát rất hay,đặc biệt cô ấy còn là Fan của EXO nữa,cho nên ta mới nghĩ rằng nếu cho cô gái ấy làm quản lý tạm thời của họ thì sẽ rất tuyệt.

Hyun Ji vẫn tiếp tục im lặng và lắng nghe câu chuyện.

-Haha,có vẻ như cô khá chú tâm vào việc nghe ta nói nhỉ.Thế nhưng,nếu chỉ xét về phương diện hát hay và tình yêu cho EXO như cô thì có lẽ ta sẽ không đồng ý.Tuy nhiên,khi ta thấy cô gái ấy,ta bỗng nhận ra nó chính là đứa con gái mà ông bạn thân ta hay khoe với ta,ông ấy tự hào ghê gớm.Không cần nói chắc cô cũng biết là ai mà,đúng không?

Hyun Ji lại giật mình nhẹ,không lẽ là...

-Chính là bố của cô đấy,ta và ông ấy quen nhau khá lâu rồi,ta cũng biết về cô lâu rồi,nhưng đây là lần đầu tiên ta được gặp trực tiếp như vậy.Phải công nhận cô rất xinh đẹp đấy,con gái Việt ai cũng đẹp như vậy à?

Trời ạ!!!Hyun Ji sụp đổ hoàn toàn.Tại sao bố cô quen với Lee Soo Man mà bây giờ cô mới biết,nếu cô biết từ sớm thì cô đã có thể ở bên EXO sớm hơn rồi,trời ơi là trời!!!!-Vậy...bố tôi xin chủ tịch cho tôi vào làm quản lý tạm thời sao?

Hyun Ji cuối cùng cũng chịu mở miệng,làm Lee Soo Man cười thầm.

-Không,là ta tự ý cho cô vào,là do ta muốn vậy.Mà thôi,ta phải đi ngay đây,có việc gấp đang chờ ta giải quyết.

Nói rồi ông đứng dậy chuẩn bị ra ngoài,Hyun Ji cúi đầu chào ông.

Bỗng ông quay lại:

-À,ta quên mất,lúc nãy trước khi ta đến thấy một người phụ nữ chờ ngoài cổng,gặp ta thì liền đưa cho ta một bức thư nói muốn nhờ đưa cho cô.

Vừa nói ông vừa lấy trong túi một bức thư nhỏ và đưa cho Hyun Ji, rồi ra về. Hyun Ji cầm bức thư trên tay, bước ra ngoài ban công rồi mở ra đọc. Vừa đọc những dòng chữ đầu tiên, cô đã bật khóc:

“Tâm à, là mẹ đây. Con dạo này có khỏe không? Mẹ nghe rằng con đang ở Hàn Quốc nên mẹ bay ngay sang đây tìm con, nhưng mà mẹ lại không được gặp con. Không biết con ngay khi biết bức thư này là của mẹ con có chịu đọc hết không hay ngay lập tức ném vào thùng rác, thế nhưng mẹ muốn con hiểu rằng mẹ thực sự yêu con và mẹ mong con tha thứ cho những lỗi lầm mà mẹ đã gây ra cho con. Mẹ thực sự mong chúng ta có thể quay lại như trước, Tâm à, hãy nghe mẹ, con có thể tha thứ cho mẹ được không?”

Những dòng chữ ấy như xé nát trái tim cô, cô thực sự không muốn khóc, nhưng nước mắt cứ tuôn ra. Cô trông thật thảm hại.

- Em... không sao chứ?

Hyun Ji quay đầu lại, Chanyeol đang từ từ bước tới và ngồi cạnh cô.

- Có chuyện gì làm em buồn vậy? _ Chanyeol lộ rõ vẻ lo lắng.

- Em không sao... chỉ là... _ Hyun Ji ngập ngừng không muốn nói.

- Em cứ chia sẻ với anh đi, rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Nghe được câu nói đó của Chanyeol, Hyun Ji dường như chút được gánh nặng mà tuôn hết tâm sự trong lòng mình:

- Mẹ em vừa viết thư cho em... mà bà ta cũng không xứng đáng với cái danh người mẹ. Bà ta là một người phụ nữ vô lương tâm nhất thế giới này. Hồi em còn nhỏ, gia đình em không giàu sang như bây giờ, thay vào đó là cảnh nghèo đói khó khăn. Bà ta vì ham danh lợi mà bỏ rơi bố con em mà đi theo người đàn ông khác, cho dù bố và em có ngăn cản, bà ta vẫn một mực chạy theo vinh hoa. Trước khi đi bà ta còn đứng trước mặt em và nói rằng em sẽ không bao giờ là con của bà nữa. Nhưng rồi công ty của nhà bà ta phá sản, nợ nần chồng chất, bà ta lại ngang nhiên tìm về với bố con em và xin phép được làm lại. Đúng là một loại đàn bà trơ trẽn.

Chanyeol lặng yên nghe Hyun Ji nói, trong lòng cậu có chút xót thương, có chút căm hận người đàn bà kia... và có chút thấu hiểu cho nỗi lòng của Hyun Ji bây giờ.

Hyun Ji không nói nữa mà cô cứ khóc, có lẽ, nước mắt sẽ làm phai đi phần nào nỗi buồn bây giờ của cô.

Bỗng nhiên, Chanyeol ôm chầm lấy cô.

Cô thực sự rất ngạc nhiên, nhưng Chanyeol được ôm chặt khiến cho cô không muốn buông ra.

- Em đừng có khóc vì những chuyện như vậy, thứ gì đã không còn ý nghĩa với mình nữa rồi thì đừng bao giờ rơi lệ vì nó, hãy vững vàng lên, cho bà ấy thấy em không còn là một cô bé như trước nữa mà thay vào đó là một người con gái mạnh mẽ, được chứ?

Hyun Ji im lặng.

Khung cảnh lúc đó thật yên bình đối với hai người họ.

Thế nhưng có một người khác cũng đang chứng kiến cảnh tượng đó.

Là Sehun.

Cậu đã nghe được toàn bộ câu chuyện, và cậu cũng muốn là người an ủi Hyun Ji. Thế nhưng... đã có một người khác thay cậu làm điều đó...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Sehun Và Hyun Ji

Buổi họp mặt Fan club của EXO được tổ chức ở khách sạn X, thời gian bắt đầu từ tám giờ sáng, nhưng đúng năm giờ các thành viên đã có mặt rồi.

Hyun Ji đưa cho họ mỗi người một hộp nhỏ, bên trong chứa đồ ăn nhanh:

-Mọi người ăn chút đi!

Mọi người cảm kích:

-Cám ơn nhé!Nhờ có em mà bọn anh không mệt như trước nữa.

Mở hộp đựng thức ăn ra,mỗi người ăn một miếng to.Chà,ngon quá!đang đói bụng quá chừng.Nỗ lực phần đầu dậy sớm của Hyun Ji đúng là không thừa thãi,góp các anh ấy được một chút cũng làm cô vui rồi,thắng lợi,đại thắng lợi!!!

Sau đó mười phút...

Dưới ánh đèn mờ...

Các thành viên EXO ngồi ngay ngắn,phía trước giấy bút thẳng hàng.Gương mặt tuấn tú của họ khiến mọi người phải ngẩn ngơ,đường nét trên gương mặt họ khiến mọi người có cảm giác thèm muốn lạ thường.

Các Fan bắt đầu bước vào.

Hyun Ji đứng đằng sau Sehun,lặng nhìn theo hàng Fan kéo vào.

Những cô gái với gương mặt xinh xắn gào thét:

-Xiumin!

-Chen!

-Lay!

Suho!

.....

Tiếng gào thét đan vào nhau tạo nên một âm thanh khó nghe,như muốn nhấn chìm buổi họp mặt này.

Nhưng trong lúc gào thét ấy,các EXO-L vẫn xếp hàng ngay ngắn,chờ đợi đến lượt được gặp thần tượng của mình.

-Sehunie,em yêu anh!

Một cô gái nhìn khá xinh dừng lại trước Sehun và nói lời yêu,Sehun không nói gì,chỉ cặm cùi ký cho cô nàng.Đúng là cool-boy.Ký xong cho cô gái ấy,cậu nhìn lên rồi mỉm cười:

-Em cũng sẽ định nói câu đó với các Hyung,đúng không?

Hyun Ji chột cười,em út nhà EXO có vẻ khá chừng chặc rồi đây.

Mười hai giờ trưa.

Buổi họp mặt Fan club của EXO kết thúc.

Chiếc xe đón họ đứng đợi ở cửa sau khách sạn.

Đợi các thành viên khác lên xe xong,Hyun Ji kéo tay Sehun,nói:

-Hun,đi uống trà sữa cùng tôi không?

Sehun mặt vui thấy rõ,gật đầu:

-Yehe!

Hyun Ji ra hiệu cho anh Ray chờ những người khác về trước.Song,cô dẫn Sehun mặt che kín mít đi tìm quán trà sữa.

Ánh mặt trời nóng bỏng phủ kín hai người họ,chiếc áo sơ mi màu trắng của Sehun đã dần ẩm ướt,đôi mắt cậu dần nheo lại.

-Hun,cậu có nắng quá không?Chỗ này kiểm mãi không thấy quá trà sữa đâu hết!_Hyun Ji lên tiếng đầy lo lắng.

-Tôi không sao,cô không phải lo.Mà cô là người rủ tôi đi uống trà sữa mà sao không tìm được quán nào vậy?_Sehun than thở.

-Thì tôi cũng mới đến đây lần đầu mà,làm sao tôi biết cho được!Hôm nay tôi thèm uống trà sữa quá,nghĩ cậu biết nên mới rủ đi cùng..ai ngờ...

Sehun im lặng.

Bỗng Hyun Ji nói:

-Từ từ,cậu đợi tôi,ở gần kia có cửa hàng,tôi đi mua ô về che nắng,cậu chịu khó một chút nhé!

Sehun gật nhẹ,đúng là cậu không thể chịu thêm cái nắng thêm nữa,cho dù có đang là mùa thu nhưng nắng vẫn gắt quá.

Sehun đứng im.

Người qua kẻ lại.

Bỗng nhiên,một đám con gái sững sờ dừng chân quan sát cậu:

-Nhìn kìa,anh ấy có giống Sehun của EXO không vậy?

-Hình như không phải,Fan club xong từ nãy mà!

-Dáng vẻ hình như hơi giống...

Đám con gái càng nhìn càng thấy giống,nhao nhao vây bám lấy cậu:

-Sehun!Sehun!Anh chính là Sehun đúng không?

Đang phải chịu nắng nóng,lại thêm việc bị Fan vây quanh,Sehun thực sự không thích,vẻ mặt nóng nảy hẳn:

-Không phải!

-Wow,giọng nói cũng giống,anh chính là Sehun rồi,bọn em là Fan của anh đó!

-Mọi người làm ơn tránh ra,tôi không phải!

-Sehun!Sehun!

Tiếng kêu gào làm Sehun thực sự bức bối.

-Anh yêu,em về rồi đây!!!!!!!!!!!!

Lúc này,Hyun Ji như một cơn gió,múa may tay chân về phía Sehun,rồi tự nhiên khoác tay cậu một cách ranh mãnh.

Cô nhìn về phía đám con gái:

-Người yêu tôi đẹp trai lắm đúng không,Sehun của EXO gì gì đó đã là gì nào,anh yêu của tôi còn đẹp trai hơn gấp vạn lần”

Đám con gái bắt đầu ngờ vực.

Hyun Ji thấy vậy,nói một cách kiêu hãnh:

-Không chừng một ngày nào đó anh ấy sẽ nổi tiếng gấp ngàn lần Sehun,khi đó các cô muốn gặp ngoài đời như vậy cũng chẳng được.Tuy nhiên,nếu muốn,anh ấy có thể kí tên cho các cô,nhưng tương lai anh ấy sẽ là một người nổi tiếng đấy,muốn có chữ kí thì đưa tiền đây.Sao?còn muốn kí nữa không?lại đây,lại đây!

Đám con gái nhìn nhau,bầu môi,lườm Hyun Ji một cái,bỏ đi đấy về mất hứng.

-Cô học đâu ra cách ứng biến ghê vậy?_Sehun lên tiếng.

-Haha_Hyun Ji vừa nói vừa chỉ vào đầu mình_Ở đâu chứ ở đâu,họ tuy là EXO-L giống như tôi,nhưng tôi hiểu cảm giác của cậu bây giờ nên mới phải đuổi họ đi.Tôi vốn cũng là L mà,cho nên cách tốt nhất để đuổi họ đi chỉ có cách đó thôi.

Sehun lắc đầu:

-Cô thật là...

Hyun Ji cười ranh mãnh,rồi rút trong túi ra một chiếc ô màu hường,bật “phịch” một cái,che cho Sehun khỏi nắng.

-Minh đi thôi!_Hyun Ji vui vẻ.

-Đi đâu nữa?_Sehun cầu nhàu.

-Đi uống trà sữa,lúc nãy mưa xong ô,tôi chợt thấy một cửa hàng trà sữa.Cậu có muốn đi không đây?

-Yehet!

Sehun nói,Hyun Ji lại chợt cười,cả hai người họ cùng nhau đi uống trà sữa.Bao nhiêu nóng nực trên người Sehun cứ như được gió mang đi hết,tất cả là nhờ cô gái này...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Somewhere Only We Know... Ep1

Buổi tối hôm ấy...

Hyun Ji đứng ở ban công.

Gió nhẹ vờn qua mái tóc của cô,khiến cô có cảm giác thật dễ chịu.

Tiết trời mùa thu tuyệt nhất là vào lúc này đây,khi những con gió thoảng thổi bay đi những muộn phiền cùng với bao mệt mỏi.

-Này,cô mau vào đi,anh Ray nói có chuyện cần bàn bạc.

Tiếng gọi của Sehun đã kéo Hyun Ji khỏi sự mê muội giữa làn gió mùa thu.

-Rời rồi_Cô trả lời.

Bước vào,thấy mọi người đã ngồi tập trung đông đủ.

-Hyun Ji,mau mau,anh chuẩn bị có thông báo mới!_Anh Ray hồi thúc Hyun Ji.

Cô mau lẹ ngồi yên vị trên ghế,ngay cạnh Sehun,cậu đã tranh chỗ ngồi đó cho cô và chỉ cô được ngồi thôi.

-Sắp tới có show thực tế bên Trung mời EXO qua tham gia,chủ tịch Lee Soo Man đã cử Chanyeol,Baekhyun,Sehun,Lay,Xiumin,Suho tham gia rồi.Còn Chen,Kai,D.O. thì sẽ theo anh đi thu âm nhạc cho bộ phim X.Về phần Hyun Ji,chủ tịch đã yêu cầu anh cho em phụ trách đưa những người kia sang Trung Quốc.Em có làm được không??

Hyun Ji mỉm cười,đưa tay lên ấn like mạnh:

-Em nhất định sẽ không làm chủ tịch thất vọng!!!!

Tối hôm đó,mọi người đều đi nghỉ sớm để chuẩn bị cho chuyến đi ngày mai.

Hyun Ji phấn khích đến mức tối hôm đó cứ nằm và cười,người ngoài nhìn vào có khi còn tưởng cô bị...bệnh.

* * *

Tám giờ sáng.

Tại thành phố Bắc Kinh,Trung Quốc.

Hyun Ji dẫn đầu đoàn đi tới địa điểm thu hình.

Đây là lần thứ ba cô đến Trung Quốc,có chút phấn khích,có chút là lạ nhưng cũng không kém phần thân quen.

Đây...chính là nơi mà người cô "yêu nhất" sống.Tất nhiên là Luhan rồi!!Haha.

Tối phòng thu XX, Hyun Ji bận tối mắt. Nào là chuẩn bị trang phục, kịch bản...v.v.... làm quản lý có cái lợi thật nhưng cái hại nó cũng to không kém.

Xong xuôi mọi việc, chương trình bắt đầu bấm máy.

Mệt rồi, Hyun Ji hỏi người phụ trách bên Trung lối lên tầng thượng. Tiếng Trung cô khá tốt, cô có thể nói được khá nhiều ngôn ngữ. Tất cả là do cái máu EXO-L hết thôi, bất cứ ai làm L cũng đều cố gắng nhồi nhét vào não hai cái ngôn ngữ ấy cũng chỉ vì muốn xem các video về các anh mà....không cần Vietsub. Đúng là làm Fan hâm mộ cũng có cái lợi thiệt.

Bước những bước mệt mỏi lên cầu thang tầng thượng, Hyun Ji tưởng như mình sắp đứt hơi ra rồi.

- Cô Lâm, lát cô nhớ xuống nhé! _ Tiếng người quay studio gọi.

Hyun Ji gật gù cho xong chuyện, "cô Lâm" à? Haha, hay đó chứ. Tên tiếng Trung của cô là Lâm Thiên Từ....hừm, đúng là chẳng ăn khớp với Thanh Tâm hay Hyun Ji gì cả. Nhưng mà cô thích tên như vậy, ai làm gì được cô nào.

Mở cánh cửa tầng thượng, cô nằm bẹp xuống. Ở đây có một mái che nắng, vừa mát vừa nhìn thấy cảnh đẹp.

Đeo headphone vào, Hyun Ji cứ ngân nga theo điệu nhạc.

Vừa nghe nhạc cô vừa vung tay chân tung tóe, y như người sắp chết đuối vậy. Nhưng đối với cô, đó là cảm thụ âm nhạc.

- Ai vậy?

Bỗng có tiếng người vang lên.

Hyun Ji bỏ tai nghe ra, áp má vào bức màn đối diện.

Ngăn cách giữa cô và người đó là một tấm màn sắt, tự nhiên lại cho tấm màn sắt này ở đây, thật là...

- Tôi... là Lâm Thiên Từ, anh là ai vậy?? _ Hyun Ji gõ gõ vào màn sắt.

- Lâm... Thiên Từ? Cái tên này thật quen. _ Chàng trai cất tiếng.

Hừm, đây là lần đầu cô đến cái studio này, lấy đâu ra người quen mà anh ta lại thấy tên cô quen.

- Bộ tôi quen anh hả???

Không có tiếng đáp lại.

Hyun Ji cũng im lặng...

Cô khẽ lắc lắc đầu, rồi đi xuống dưới.

Nghe tiếng Hyun Ji mở cửa bước xuống, chàng trai đó bắt đầu cất tiếng hát. Là Tian mi mi của Luhan.

"Anh đã gặp em ở đâu, ở đâu nhỉ?"

Nụ cười của em trông quen thuộc thế này

Anh nhất thời không nghĩ ra

À, là trong giấc mơ

Đã gặp em trong giấc mơ...."

Giọng chàng trai thật quen thuộc...

Một giọng hát thật ấm áp, rất giống giọng hát của Hyun Ji mà Sehun đã từng lầm tưởng...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Somewhere Only We Know... Ep2.

Sau khi hồi phục đủ sức, Hyun Ji nhảy chân sáo xuống phía phòng quay.

Đột nhiên một ai đó tiến lại gần cô. Chà, sao mà nhìn quen quá, nhất là bộ râu kia, nhất định cô đã nhìn thấy ở đâu đó rồi.

- Cô cho tôi hỏi...

Người đó vừa cất tiếng, Hyun Ji nhận ra ngay lập tức, cô thốt lên:

- Á, anh là... Lão Cao - quản lý của Luhan.

Hyun Ji run run, không tin nổi vào mắt mình, chân cô như đứng không vững mà cứ chao đảo tưởng sắp ngã xuống đất đến nơi.

Anh ta đến đây làm gì nhỉ? Nếu anh ấy ở đây vậy thì... Luhan đâu? Luhan yêu dấu của cô đâu?

- Cô là... _Lão Cao đáp ứng.

- À thì... tôi là... _Hyun Ji đáp ứng một cách lạ thường _Tôi là... Lâm Thiên Từ, tôi là... quản lý của EXO đang quay ở phía đằng kia...

Cô làm sao thế này, trời đất như quay mòng mòng một cách khó tả.

- À. Vậy cô Lâm, cô vừa ở trên tầng thượng xuống đúng không? _Lão Cao hỏi.

Hyun Ji không biết trả lời sao, chỉ biết gật đầu lia lịa.

Lão Cao nói tiếp:

- Vậy cô có gặp...

Chưa kịp nói hết, câu hỏi của anh đã bị xen ngang:

- Tớ ở đây!

Giọng nói này, thực sự rất quen đối với Hyun Ji, cô quay sang nhìn người con trai ấy, người con trai mà cô dùng tuổi thanh xuân để trân quý.

Là Luhan.

Thời gian và không gian quanh cô dường như trôi chậm lại, trước mắt cô giờ đây hiện lên một màu trắng xóa, nó nhòa dần đi hình ảnh của Luhan trước mắt cô. Là do cô đang khóc.

Đó... là những giọt nước mắt hạnh phúc.

- Này, cô Lâm, cô sao vậy? _Lão Cao tò mò trước Hyun Ji.

Định thần lại, cô mau lẹ lau nước mắt rồi mỉm cười:

- À... tôi không sao... chỉ là... do tôi quá hạnh phúc thôi...

Nụ cười của Hyun Ji ấm áp như ánh nắng ban mai, khẽ vờn trên hàng mi của Luhan, khiến tim anh bỗng trật một nhịp.

- Nụ cười của cô... thực sự rất quen... và cả... tên cô cũng vậy...

Luhan cất tiếng nói, làm Hyun Ji khá bất ngờ. Cô đã từng gặp Luhan sao? Cô đã từng quen cậu sao? Cô đã từng mỉm cười với cậu sao? Tại sao cô không nhớ gì cả?

- Kim Hyun Ji! EXO chuẩn bị thu hình xong rồi nhé!

Có tiếng ban thu hình gọi cô.

- Cô là... quản lý của EXO à? _Luhan hỏi.

Vẫn quá ngỡ, Hyun Ji tưởng mình sẽ bật khóc lần thứ hai. Nhưng không, cô trả lời Luhan bằng một cái gật nhẹ.

Luhan lặng yên không nói.

"Cô gái này là ai vậy nhỉ?Minh có lẽ đã gặp cô ấy ở đâu đó rồi.Nụ cười ấy,cái tên ấy....thật làm mình đau đầu quá" _Luhan thầm nghĩ.

Đột nhiên,Hyun Ji đưa ra trước mặt Luhan điện thoại của mình:

-Luhan...à....ừ thì...hyung có thể cho em xin số điện thoại được chứ? _Hyun Ji đã hỏi câu đó bằng tiếng Hàn.

Luhan có chút bất ngờ,rồi đột nhiên cậu lại mỉm cười:

-Được thôi.

-Và...theo dõi tài khoản weibo của em được không?? _Hyun Ji nói nhỏ.

Luhan cứ như không nhìn được cười:

-Tất nhiên rồi!

Hyun Ji không nói gì,đây hoàn toàn không phải là hình ảnh mà thường ngày mọi người thấy.Mọi người đã quá quen thuộc với cô nàng năng động và hoạt bát.Có lẽ...khi ở bên người mà mình thích,thì chính mình cũng trở nên thay đổi.

Xong,Luhan trả cô điện thoại.

Đó cũng là lúc EXO thu hình xong.

-Lộc Hàm,chuẩn bị đến cậu thu hình!!!

Tiếng của đạo diễn làm các thành viên EXO giật mình,họ đều nhìn vào Luhan.

Thế nhưng,Luhan không nói gì,chỉ cúi mặt và đi thẳng,không cả nhìn vào họ.

Hyun Ji có để ý đến sắc mặt của EXO,họ đều có vẻ như...không vui...

Đặc biệt là Sehun,Hyun Ji đã thấy cậu cắn môi,nắm chặt tay lại.Hình như cậu muốn gọi Luhan thêm một tiếng "Hyung" nhưng không dám.

Tâm trạng mọi người đã bắt đầu đi xuống...

Hyun Ji thấy vậy liền lấy hết sức bình sinh cười thật lớn với họ:

-Haha,thế nào?Thu hình vui vẻ cả chứ?Các Hyung có bị bắt bẻ gì không?Nhất định khi phát sóng em phải xem mới được!!!

Nhưng không ai đáp lại câu hỏi đó của cô.

Không biết nói gì hơn,Hyun Ji bèn dẫn họ ra xe,chuẩn bị về khách sạn để ngày mai còn quay thêm một lần nữa.

Trước khi lên xe,Hyun Ji có nhìn lại phía studio,đồng thời cô nắm chặt chiếc điện thoại trên tay.Cuộc gặp mặt của cô và Luhan hôm nay liệu có thể gọi là định mệnh??

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Đã Gặp Cô Ấy Ở Trong Giấc Mơ....

Bầu không khí nặng trĩu trên hàng mi khiến mắt ai cũng mờ màng.Hôm nay đáng lẽ là một ngày vui.Thế nhưng,cuộc hội ngộ với Luhan hôm nay đã khiến mọi người tan dần niềm vui ấy vào khoảng hư không.

Hyun Ji ngồi trên sofa ở khách sạn.Phòng của mọi người ở cạnh nhau,riêng phòng cô tách biệt ở cuối hành lang,nó mang một cảm giác trống trải đến khó chịu.

Cô đứng dậy vươn vai,cầm áo khoác bước ra ngoài.Hôm nay cô muốn đi dạo.

Đứng giữa đất nước này, con người có cảm giác thật nhỏ bé.

Hyun Ji bỗng dừng chân ở một tiệm Café nhỏ, bước vào và nói:

- Cho tôi một Americano đá!

Nói rồi, cô tìm một bàn trống mà có thể nhìn thấy được bên ngoài.

Trong lúc đợi café, cô khẽ hát vài câu, mong lấy lại được tâm trạng.

“Một thế giới mới

Lúc này tôi mới phát hiện ra

Thời gian không có sự tuyệt đối

Cho đến khi có một người xuất hiện

Thấu hiểu được cảm giác của tôi

Không cần nói, không cần hỏi

Cũng rõ ràng, cũng hiểu được

Mỗi khoảnh khắc đều giống như mãi mãi” – Trích Our Tomorrow Luhan-

Hyun Ji lắc lắc chân theo điệu nhạc, cô nghĩ đến cuộc gặp gỡ Luhan sáng nay. Đích thực không phải là mơ, đây có lẽ là điều kì diệu nhất mà cô từng trải qua.

- Xin chào!

Cửa hàng vốn chỉ có Hyun Ji làm nữ hoàng ngự trị, ai ngờ lại có thêm một vị khách.

Không để ý đến vị khách đó, Hyun Ji vẫn cứ tiếp tục hát...

- Cho tôi một Americano đá!

Người khách gọi đồ uống giống với Hyun Ji. Anh ta liếc nhìn xung quanh, thấy một cô gái đang ngân nga theo giai điệu quen thuộc. Nhìn cô gái ấy thật hồn nhiên, tựa như đóa hoa chớm nở tỏa ánh nắng ban mai trong màn đêm tĩnh mịch.

Lấy đồ uống, anh lại gần. Nhưng Hyun Ji không hề để ý sự hiện diện của anh mà cứ ngẩn nhìn dòng người qua lại.

Bỗng anh ta nói một cách bất ngờ:

- Lâm Thiên Từ đúng không???

Lúc đó Hyun Ji mới nhận ra có người đứng đối diện, cô quay sang.

- Tại sao... tại sao lại... sao anh lại ở đây??

Hyun Ji mấp máy.

- Cô cũng đi uống Café vào buổi tối à? Lại còn là Americano đá nữa, không ngờ tôi với cô lại giống nhau đến vậy.

- À..thì... hôm nay tôi có tâm trạng chút thôi. Còn anh, Luhan, sao anh lại đi uống Café ở đây vậy?

Luhan cười tươi rồi ngồi xuống:

- Thì hôm nay tôi cũng có tâm trạng chút thôi.

Nụ cười của Luhan xuyên thẳng vào tim Hyun Ji, khiến cô trong một tích tắc đã đỏ mặt.

- À... Luhan, hồi sáng... anh có nói là trông tôi rất quen, tại sao vậy?

Chà, đôi chủ đề nhanh thật, cũng may là kịp nghĩ ra gì để nói, nếu không cô sẽ ngại đến mức nghẹn thở mất.

- Nói ra có vẻ hơi hoang đường, nhưng... có lẽ tôi và cô đã từng gặp nhau rồi.

-Gặp...ở đâu?_Hyun Ji tò mò.

Luhan lấy ngón trỏ chỉ vào đầu:

-Trong...giấc mơ của tôi.Trước đây tôi có một giấc mơ rất kì lạ,tôi nhớ không rõ thì lúc đó tôi đang quay phim,thì bỗng dưng tôi gặp một cô gái,cô gái ấy mỉm cười với tôi và tự xưng là Lufan,cô ấy nói là nhất định không được quên cái tên Lâm Thiên Từ,vì chắc chắn một ngày nào đó cô ấy sẽ đến để gặp tôi.Và...bây giờ thực sự đã gặp được.

Hyun Ji đang uống Cà phê liền sắc mặt hơi đỏ lên.Trời ạ,sao lại có chuyện như vậy được,giấc mơ ấy...cô cũng đã từng mơ cơ mà!Đã từ rất lâu rồi,nên cô cũng chẳng có kỉ ức gì về nó..Nhưng khi nghe Luhan kể, những hình ảnh đó lại hiện về,gióng y chang lời cậu.Gi thế này?Chẳng lẽ hai người có thân giao cách cảm.

-Này,cô có sao không vậy?_Luhan tỏ ra lo lắng.

Hyun Ji ngập ngừng:

-Tôi...không sao...chỉ là...tôi cũng đã từng mơ một giấc mơ y như vậy.Nhưng đã quá lâu rồi, khiến tôi không còn nhớ đến nữa.Đột nhiên anh nói anh có một giấc mơ được gặp tôi,tôi có chút bất ngờ.

Luhan mở to mắt ngạc nhiên,lẽ nào lại có sự trùng hợp đáng sợ như vậy?

-Nhưng tại sao...tôi lại mơ về cô khi tôi chưa gặp cô bao giờ chứ?

Hyun Ji lắc đầu:

-Tôi...cũng không biết nữa...

Hai người trò chuyện một hồi lâu.Hai người hợp chuyện đến nỗi một giờ đồng hồ với họ lại trôi nhanh như một phút.Thời gian quanh họ như trôi chậm lại,những tiếng cười cùng với những lời thủ thỉ đã khiến cho màn đêm kia rộn ràng hơn hẳn.

Họ nói chuyện rất rất lâu.Mãi đến khi lúc chuẩn bị chia tay,Luhan mới nín áo Hyun Ji lại và nói:

-Tôi...ừm...một ngày nào đó tôi mời cô đi uống Cà phê với tôi tiếp được không?

Mặt Hyun Ji phấn khởi hẳn:

-Tất..tất nhiên rồi!!!

Họ bỗng nhiên trở nên lung túng vậy.

Hai người chào tạm biệt nhau.Nhìn bóng Luhan bước đi,như không kìm nổi lòng mình mà cô đã hét lớn:

-Này,tôi yêu anh!Ồ quá khứ,hiện tại hay tương lai thì tôi vẫn mãi yêu anh.Đây hoàn toàn không phải là tình cảm của Fan,mà đây là tình cảm mà tôi đã gìn giữ bấy lâu nay rồi!Nhớ nhé!Tôi yêu anh,và tôi sẽ luôn luôn như vậy!

Người đi đường ai ai cũng nhìn vào Hyun Ji và tự khen rằng cô gái này thật là táo bạo.

“Tò tính” với Luhan xong,cô thở mạnh rồi nhảy tung tung ra về.

Còn phía Luhan,anh đã dừng lại và chờ cô về rồi mới quay lại nhìn.Trên gương mặt đang tỏa sáng một nụ cười ấm áp.

Và anh lại ngân nga câu hát:

“*Anh đã gặp em ở đâu,ở đâu nhỉ?*

Nụ cười của em trông quen thuộc thế này

Anh nhất thời không nghĩ ra

À,là trong giấc mơ

Đã gặp em trong giấc mơ....”

Chương 11: Người Tôi Thích...là Cô Ấy!

Trước khi chia tay Luhan, Hyun Ji đã nói ra cái điều luôn trân trọng trong lòng cô, đó chính là cô yêu anh. Nghĩ sao đây nhỉ, tình yêu này lạ lắm, nhiều khi cô còn nghĩ rằng đó là tình yêu của Fan dành cho thần tượng. Nhưng không, tình yêu của cô còn mãnh liệt hơn thế, còn sâu nặng hơn thế, cô cảm thấy có một thứ gì đó liên kết giữa hai người mà cô không tài nào nghĩ ra. Chắc đó là do... hai người sinh ra là để gặp nhau!

Nghĩ vẫn nghĩ vơ, cuối cùng cũng về đến khách sạn. Hyun Ji mở cửa kèm theo một lời nói bông đùa:

- Có lẽ nào mai lại được gặp anh ấy không nhỉ?

Tuy nhiên, khi vừa mở cửa phòng, cô đã thấy Sehun ngồi đó, đưa ánh mắt chố cấn mèo cào nhìn cô, làm sống lưng cô lạnh toát.

- Cô đi đâu và giờ này mới về? _Sehun lạnh lùng nói.

- Tôi đi dạo thôi mà. Mà tôi đi đâu thì liên quan gì tới cậu? _Hyun Ji đóng cửa.

- Cô là quản lý của tôi, sao tôi lại không liên quan chứ. Mà cô nói mai sẽ được gặp anh ấy là gặp ai? Lẽ nào lúc cô ra ngoài đã bị một anh trai nào đó dụ dỗ à?

Hyun Ji ngồi mạnh xuống ghế đối diện Sehun, lườm một cú tóe lửa:

- Này, đừng có mà coi thường Kim Hyun Ji này, tôi không phải là loại người đó nhé.

Sehun lắc đầu:

- Loại gì thì loại, nhưng mà cô không nên ra ngoài một mình vào ban đêm.

Cô nhìn anh, tỏ vẻ khoái chí:

- Hừ, cậu... lo cho tôi đó hả?

Sehun giật mình, đỏ mặt, lời nói cứ lộn xộn hết cả:

- Cái... cái gì? Tôi mà thích... à nhầm lo cho cô á? Cô... nằm mơ sao?

Không nhận được, Hyun Ji cười to.

Phía đối diện Sehun vẫn đang đỏ mặt.

- Thôi được rồi, haha... _Cô vẫn tiếp tục cười.

- Mà cô nói mai sẽ được gặp ai? Bộ lúc này cô đã đụng độ ai hả? _Sehun nói sang một chủ đề khác.

Cô lắc đầu:

- Chuyện này tôi không nói được, nếu tôi nói cậu sẽ buồn lắm cho coi.

Nhìn bản mặt hiện giờ của Sehun là biết cậu thực sự đang rất tò mò:

- Nói mau, không thì tôi sẽ không đi uống trà sữa cùng cô nữa.

Nghe câu “dọa” của Sehun mà Hyun Ji phá lên cười, cô gật đầu tỏ vẻ đồng ý:

- Tôi... đã gặp Luhan ở quán cà phê, chúng tôi đã trò chuyện rất nhiều.

Nghe đến hai từ “Luhan”, Sehun bỗng ỉu xiu.

- Tôi biết ngay mà, đáng lẽ tôi không nên kể cho cậu mới phải. _Hyun Ji bối rối.

- Thế, cô nói gì với Hyung vậy?

Nhìn sắc mặt của Sehun, cô nghĩ cô nên nói những chi tiết vui thôi:

-Thì chúng tôi nói về sở thích,thật trùng hợp là bọn tôi có rất nhiều điểm giống nhau.Anh ấy nói nhớ mọi người nhiều lắm nhưng không dám đối diện.Khi ra về,tôi còn làm một chuyện hết mức xấu hổ nữa cơ.

Sehun thắc mắc:

-Chuyện gì xấu hổ?

Hyun Ji lại phá lên cười:

-Haha,tôi đã nói rằng tôi yêu anh ấy.Thật lòng thì tôi muốn nói với anh ấy từ lâu lắm rồi,từ khi tôi chỉ là một Fan bình thường bị ngăn cách với các cậu qua màn hình.Tôi yêu EXO,nhưng EXO tôi yêu là EXO OT12,cho dù tôi có phải chấp nhận sự thật là các cậu chỉ còn lại chín thành viên thì tôi vẫn luôn yêu OT12.Và...Luhan là người đầu tiên dẫn tôi đến với các cậu,do đó tôi...thực sự yêu anh ấy nhiều lắm.

Sắc mặt Sehun biến dạng,nó méo mó đến lạ thường.Cậu đang không vui,kèm theo một chút bức tức.Hyun Ji không biết nói sao nữa,bèn đứng dậy:

-Thôi,cậu về phòng đi,tôi còn phải đi ngủ nữa,mai các cậu còn phải đi quay tiếp đây,mau đi ngủ đi.

Do cô nhanh chóng vào phòng thay đồ,Hyun Ji đã không kịp nhìn thấy gương mặt lúc đó của Sehun.Cậu cắn chặt môi,hai bàn tay nắm lại,ánh mắt có chút gì đó không hài lòng.

Ngay trong khoảnh khắc đó,chắc chính Sehun cũng nhận ra,rằng...cậu đã thích Hyun Ji mất rồi.Nghe cô ấy nói rằng cô ấy yêu Luhan,trái tim cậu như bị vỡ nát.Nó đau lắm,thực sự rất đau.Chẳng lẽ cảm giác yêu một người nhưng không thể nào chạm tới lại đau đến mức này?

Cậu hững hờ bước khỏi phòng Hyun Ji,đóng sầm cửa lại.

Về đến phòng mình,Sehun nằm phịch xuống giường,mở nhạc thật to.Tối nay,cậu có một tâm sự thật lớn.

Cậu cứ nghĩ mãi về cái gương mặt hạnh phúc của Hyun Ji khi nói về Luhan.Cậu thực sự rất quý Luhan,nhưng...nếu anh ấy có được người con gái mà cậu yêu thì...cậu nhất định phải dành lại cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Đi Lạc..

Chưa gì Hyun Ji đã ở bên cạnh EXO được một tháng,cô chợt nhận ra thời gian đến rồi đi chỉ trong một cái chớp mắt.Ngày tháng trôi đi như con gió mùa thu bay bay ngoài cửa sổ.

Tuy nhiên trong vòng một tháng ấy đã có rất nhiều sự kiện xảy ra.

Chẳng hạn như vừa tới hôm qua thôi,cô bất chợt đụng Luhan ở cửa hàng Café.Cô và Luhan đã trò chuyện rất nhiều,nhiều đến mức cô còn lấy hết dũng khí tỏ tình với anh.

Sẽ thật vui nếu cô không phải rời đi ngay sau khi buổi quay của EXO kết thúc.Cô sẽ tạm biệt Bắc Kinh,tạm biệt Luhan mà trở về với Hàn Quốc – nơi mà cô cứ nghĩ cô thuộc về.

Bây giờ là sáu giờ ba mươi phút sáng.

Hyun Ji đang chuẩn bị đồ đạc cho chuyến bay.

Trên tất cả,cô lo sợ rằng kỉ niệm của cô với Luhan sẽ thoáng bay như thời gian,dẫn rơi vào quên lãng.Cô lo lắng đến mức không còn muốn thu dọn hành lý nữa mà nằm mạnh xuống giường.

Đặt tay lên trán,cô bắt đầu có những suy nghĩ lộn xộn.

Cốc cốc!!

Có ai đó từ bên ngoài gõ cửa.

Hyun Ji gồng mình dậy,bước tới phía cửa.Lúc này cô cảm thấy thật mệt mỏi,đến cả chuyện mở tay nắm cửa cũng trở nên khó khăn.

- Là anh à? _Hyun Ji cố gắng mỉm cười.

-Ừ, anh sang đây là để nhờ em chút việc đó mà!

Người gõ cửa phòng Hyun Ji sớm vậy đó chính là Chanyeol. Anh cất công đi tìm cô là muốn nhờ một chuyện “không mấy quan trọng”:

- Anh muốn nhờ em đến địa chỉ này lấy đồ dùm anh được không? Có một người trong studio nói là cần cho buổi quay hôm nay, anh nghĩ là sẽ rất tốt nếu em có thể giúp được anh.

Hyun Ji gật gù, cô hoàn toàn có thể làm được việc này.

Chanyeol nhìn thấy cô quản lý này không chút sinh lực, bèn đặt tay lên đầu cô, xoa xoa nhẹ, kèm theo đó là một nụ cười ấm áp:

- Em sẽ làm được, đúng không?

Hyun Ji nhìn lên, mỉm cười theo:

- Tất nhiên rồi, em là Kim Hyun Ji mà! Còn anh đó, anh mau về phòng đi, kéo Baekhyun lại...

Nói đến đây, Hyun Ji cười một cách nham hiểm. Máu của hủ nữ đột nhiên nổi lên, cô bỏ tay Chanyeol xuống, nói tiếp:

- Anh về phòng đi, kéo Baekhyun lại “khó ngủ”.

Chanyeol không hiểu gì, chỉ cười xòa rồi tạm biệt Hyun Ji.

Cô nhìn vào địa chỉ mà Chanyeol đưa cho, gãi gãi đầu:

- Chà, chỗ này khá xa đây...

Cô thở dài, rồi rũ bỏ toàn bộ mệt mỏi, lấy lại vẻ tự tin vốn có.

Sau khi cùng EXO đến studio, Hyun Ji bắt taxi đến địa điểm để lấy đồ dùm Chanyeol.

Với cô, được giúp đỡ người khác là một điều hạnh phúc, nhất là khi được giúp đỡ cho những người mình yêu quý. Nhiều lúc người ta còn thấy ghét vì cái bản tính hay giúp đỡ này của cô, không cần biết là cô có bận gì lúc đó hay không nhưng chỉ cần có người nhờ vả là cô lại lấy hết lòng nhiệt huyết để giúp.

Y như một cái máy vậy.

Cô nên dừng ngay cái việc trở nên quá tốt bụng như vậy.

Nhưng cho dù là thế...

Không hiểu vì sao, cô luôn thích được giúp đỡ mọi người, đó là động lực để cô có thể có thêm bạn bè.

Đến địa điểm hẹn, cô lấy chiếc ô màu hồng mua từ lần cùng Sehun đi uống trà sữa để che nắng.

Cô hoang mang trước hàng ngàn con đường khác nhau, chẳng biết đâu là con đường dẫn tới ngôi nhà để lấy đồ.

Cô bước từng bước nhẹ nhàng, không nhanh quá. Cô rất sợ bị lạc. Cô sợ không ai tìm thấy cô, cô sợ mọi người sẽ lãng quên cô như là người mẹ trước kia đã bỏ rơi cô vậy.

Đi mãi... đi hoài... mà chẳng đến nơi hẹn, cô bắt đầu thấy lo lắng.

Tâm trạng cô lúc này rất rối, cô chẳng biết mình đã đi qua con đường nào. Đường cũng dần trở nên vắng vẻ, không có ai đi qua để hỏi đường.

Cứ thế cho đến năm giờ chiều...

Trời đã bắt đầu tối.

Cô đã bị lạc ở đây năm tiếng đồng hồ rồi. Sợ hãi bao quanh lấy cô, cô chẳng biết phải đi đâu nữa. Điện thoại cô đã để trong va li ở khách sạn, cũng chẳng thể gọi cho ai. Hyun Ji ngồi bó gối gần cây hoa hồng ở vệ đường, cô thực sự đã bị lạc.

Về phía các thành viên EXO, sau khi quay xong mà vẫn chưa thấy Hyun Ji trở lại, ai nấy cũng bắt đầu lo lắng. Tất cả chạy về khách sạn tìm kiếm, nhưng

không thấy bóng dáng ai, chỉ thấy va li của cô là ở lại. Chanyeol bồi hồi một lúc, sức nhớ ra:

-Lẽ nào...em ấy đi lạc không nhỉ?

Các thành viên xôn xao.

-Hôm nay mình có nhờ em ấy đi lấy món đồ, có lẽ không thuộc địa hình nên em ấy đi lạc chẳng.

Nghe đến đây, Sehun dùng dưng tức giận:

-Sao hyung có thể bất cẩn như vậy được, cô ấy làm sao mà biết đường tới đó chứ.

-Thì cô ấy nói nhất định sẽ làm được nên anh mới nhờ thôi mà..._Chanyeol thanh minh.

Không chịu đựng nổi, Sehun hỏi Chanyeol địa chỉ rồi chạy ra ngoài tìm kiếm Hyun Ji. Trong màn đêm, cậu đang cố kiếm tìm người con gái ấy...

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Đâu Mới Là Người Cô Yêu? (P1)

-Uhm...thoải mái quá!

Hyun Ji nói nhỏ, đôi mắt vẫn nhắm tịt lại. Cô cảm thấy rất dễ chịu, có lẽ do cô đã ngủ một giấc rất ngon. Cô có thể ngủ ngon như thế, tất cả phải cảm ơn Sehun. Trong đêm tối, không ánh sao, không ánh đèn, vậy mà cậu vẫn đi tìm cô. Ở bên cạnh cậu, Hyun Ji thấy thật an toàn.

Hyun Ji khẽ vươn vai, tay cô bỗng dưng phải thứ gì đó.

Cô từ từ mở mắt, thấy mình đang trên máy bay, cô có chút sững sờ. Quay sang bên cạnh, cô thấy Sehun đang chăm chú đọc tạp chí, phía bên cạnh có ly trà sữa khoai môn.

-Tỉnh rồi hả, sao không ngủ thêm nữa đi, cô mệt lắm mà?_Sehun nói.

Hyun Ji hít một hơi sâu, rồi mỉm cười ranh mãnh:

-Chà chà, Hun, cậu coi thường Kim Hyun Ji này quá đấy. Tôi đường đường khỏe mạnh thế này, không gì có thể làm tôi yếu đi đâu! Mà...trà sữa cho tôi hả?

Sehun quay sang, ánh mắt lạnh băng:

-Thế không biết là ai đó vừa được tôi bế đã ngủ như chết, nước miếng chảy đầy trên áo tôi nữa nhì. Ai bảo trà sữa của cô đâu, nhận vơ à?

Hyun Ji đỏ mặt, lờ mờ, rồi cũng dần dần bật cười thành tiếng:

-Thôi thôi, cậu đến đón tôi, tôi biết ơn lắm, lúc nào về đến Hàn Quốc tôi sẽ đãi cậu trà sữa, được không?

-Suýt, các Hyung đang ngủ!!!

Sehun vừa nói vừa lấy tay che miệng Hyun Ji lại, mặt cô về nghiêm trọng lắm:

-Các Hyung đây vừa mới ngủ xong, cô định đánh thức họ dậy đấy à??

Biết ý, Hyun Ji gật gù, rồi chỉ chỉ vào tay Sehun ra ám hiệu bỏ tay xuống. Cậu ngại ngùng rút nhanh tay ra. Chà, tay cậu đã đặt vào môi cô rồi đấy.

-Thế...sao cậu không ngủ để dưỡng sức đi. Bộ cậu lo cho tôi nên không dám ngủ hả, Hun??_Cô hỏi nhỏ.

Sehun không nói gì, tiếp tục cầm mặt vào cuốn tạp chí. Thật vậy, cậu cứ lo cô ngủ không ngon, hay chẳng may cô thức dậy mà không có ai trò chuyện cùng.v.v...Những ý nghĩ đó khiến cậu không thể nào ngủ được, đôi khi cậu có lên nhìn cô, nhưng không hiểu sao cái bản tính trẻ con làm cậu ngại ngùng đỏ mặt rồi quay đi.

Hyun Ji cùng các thành viên bắt đầu chuyến bay về Hàn Quốc.

Tám giờ ba mươi phút sáng.

Chiếc xe chở EXO về đến nơi.

Vừa mở cửa, Hyun Ji đã thấy chủ tịch Lee ngồi đợi.

Các thành viên khác xách đồ đạc vào phòng, Hyun Ji biết ý lại gần cúi người chào ông.

-Ta nghe nói cô trong lúc lấy đồ chuẩn bị cho buổi thu hình cuối cùng thì cháu bị lạc đúng không?

Hyun Ji giật mình, cúi đầu xin lỗi :

-Xin..xin lỗi chủ tịch ạ, chỉ vì tôi mà thiếu đồ để chuẩn bị buổi quay. Tôi thực sự xin lỗi!!!!

Lee Soo Man cười nhẹ:

-Không sao đâu, cô an toàn trở về là may rồi, buổi quay cũng không có gì trục trặc cả. Cô mà lạc không tìm lại được mới là vấn đề lớn đó, ta biết làm sao ăn nói với bố cô đây.

-Vậy là... chủ tịch không giận? _Hyun Ji liếc nhìn.

Ông đứng dậy, phúi quần áo:

-Ừ, ta chỉ đến đây để hỏi thăm cô thôi. Còn lại thì lại phải nhờ cô với Ray chăm lo cho EXO vậy. Chiều nay có buổi chụp hình, cô nhớ cùng Ray đưa họ đến đúng giờ đó nhé!

Nói rồi Lee Soo Man đi khỏi, Hyun Ji thở phào.

-Vậy là em không bị phạt đúng không? _Chanyeol bước tới khoác vai cô.

-Lần sau phải trông coi em kỹ lưỡng mới được! _Xiumin từ trong phòng bước ra.

-Cô mà không cẩn thận là không có lần sau đâu đấy. _Sehun nói.

Tất cả mọi người đều lại gần và an ủi cô. Cô mỉm cười thật tươi với họ. Với cô, đây đúng là điều hạnh phúc nhất.

Bỗng tiếng chuông điện thoại cô vang lên.

Các thành viên cũng dần trở về phòng để cô nghe điện thoại.

Tuy nhiên, Sehun vẫn đứng gần đó.

-Alo? _Hyun Ji hỏi.

-Chào, đây là số máy của Lâm Thiên Từ Kim Hyun Ji đúng không? _Phía bên kia hỏi lại.

-Vâng, là tôi. Ai vậy ạ?

Cô nghe thấy tiếng bên kia cười nhẹ:

-Anh... là Luhan đây.

-Ah, Luhan, anh gọi cho em sao?

Hyun Ji không kìm nén nổi cảm xúc mà gọi tên anh khá lớn. Tuy nhiên, chỉ có mình Sehun là nghe thấy.

Thấy cái tên Luhan vang lên, Sehun giật mình nhẹ. Tính tò mò đáng cao, cậu quyết định nghe lén cuộc trò chuyện của hai người.

Tuy biết đó là xấu, là không nên, nhưng Sehun vẫn muốn nghe. Cậu không thích cái sự tình cảm vui vẻ của hai người họ một chút nào. Chà, chắc cậu đang ghen rồi...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Điều Hạnh Phúc Nhất Trên Đời.

Với một chàng trai như Sehun, lạc người mình yêu thương nhất là điều đau khổ nhất.

Với một chàng trai như Sehun, tìm được người mình yêu thương nhất cũng đau khổ chẳng kém. Vì cho dù có yêu đến mấy, nhớ đến mấy thì cũng không được nói ra, chỉ được đem giấu kỹ trong lòng. Nhìn những đôi tình nhân tay khoắc tay thật là phát ghen lên được.

Bây giờ đây, cậu đang đau khổ gấp bội phần.

Cậu đã tìm được người mình yêu thương nhất nhưng bây giờ cô ấy lại đang lạc lõng ở một nơi mà ngay cả cậu cũng không biết. Vừa hoang mang vừa sợ hãi, cảm xúc ấy cứ như đè nặng lên lồng ngực cậu, nước mắt cứ muốn tuôn rơi. Cũng phải thôi, tuy bề ngoài cậu lạnh lùng, nhưng bên trong cậu cũng chỉ giống như một đứa trẻ rất dễ khóc, dễ cười nhưng không hề dễ yêu một ai. Chỉ có cô gái ấy là đủ cho cậu biết cái cảm giác tức giận khi ghen là gì, cái cảm giác canh cánh trong lòng chỉ muốn tới ôm chăm lấy cô ấy.

Thì thoảng cậu muốn gào lên: "Cô đừng nhìn người đàn ông nào khác ngoài tôi cả", nhưng cậu đâu đủ tự tin để gào. Trái tim cậu yếu ớt đến mức khiến cậu kiệt quệ. Cậu rất sợ nếu nói ra câu ấy, có khi nào cô ghét cậu luôn không?

Trong màn đêm, Sehun như tia sáng non nớt đang kiếm tìm mảnh còn thiếu của tâm hồn mình.

Cậu còn nhớ, một lần Hyun Ji có hỏi cậu:

- Cậu đã tìm được người mà cậu trân quý nhất chưa?

Cậu không trả lời, chỉ nhẹ nhàng nhìn vào cô, ánh mắt tựa hồ có một tia sáng lóe lên. Cũng bởi vì cô chính là người con gái đó.

Thế nhưng... khi cậu hỏi lại cô, cô lại e thẹn trả lời:

- À... đó là... Luhan...

Câu trả lời ấy như giằng xé trái tim cậu, cả Luhan lẫn Hyun Ji đều là người mà cậu thích. Một bên là người anh em mà cậu thích nhất, một bên lại là người con gái mà cậu thích nhất. Đã có lúc, cậu thử không để ý đến cô và cứ mặc cho người cô yêu chỉ có mình Luhan. Thế nhưng, trái tim cậu không thể từ bỏ được cái xúc cảm đặc biệt dành cho cô, và cậu đã quyết định phải dành lại cô ấy.

Đến gần địa chỉ mà Chanyeol đưa, Sehun không ngừng đưa mắt tìm kiếm trong khoảng không một cô gái có nụ cười ấm áp ấy.

Cậu ôm đầu, thực sự cậu đang rất tức giận. Cậu sẽ rất giận chính mình nếu cậu không thể tìm thấy Hyun Ji.

Bỗng trong âm thanh ghê rợn của bầu trời đêm, cậu nghe loáng thoáng thấy một giọng nói rất yếu ớt:

- Không... sao đâu... nhất định... sẽ không có chuyện gì đâu....

Giọng nói ấy cứ nhỏ dần, nhỏ dần. Sehun đi theo giọng nói ấy và đến chỗ cây hoa hồng ở vệ đường, nơi ấy có bóng dáng của một người con gái đang ngồi bó gối rất sợ hãi, nhìn cứ như cô ấy đã ngồi ở đây rất lâu, rất lâu rồi. Cơ thể cô run lên, miệng thì không ngừng tự khuyên mình rằng sẽ không có chuyện gì cả.

Tuy trong góc tối, nhưng Sehun vẫn nhận ra cô gái ấy, cô ấy chính là người mà cậu vẫn đang kiếm tìm.

- Hyun Ji... tôi... đến đón cô rồi đây, không có chuyện gì đâu, đừng sợ.

Sehun nhẹ nhàng tiến lại gần đó.

Hyun Ji nghe thấy giọng Sehun thì không hết vui mừng, cô định đứng dậy nhưng liền ngã xuống. Đôi chân cô bị tê, có lẽ do cô đã ngồi ở đó rất lâu rồi. Sehun lại gần, bế cô dậy.

- Cậu... đến tìm tôi sao? _ Hyun Ji nói với giọng yếu ớt.

Cậu mỉm cười ấm áp:

- Tất nhiên rồi, không phải tôi thì là Luhan của cô à?

-Chà,tôi cũng muốn người đến cứu tôi là Luhan lắm_Hyun Ji mỉm cười đùa giỡn.

Sehun tỏ vẻ tức giận:

-Rồi rồi,tôi bỏ cô lại đây để đợi Luhan cứu nhé.

-Hi hi,Hun à,cậu dễ trêu quá đấy.Tôi...rất vui vì cậu...đã...đến...

Nói rồi Hyun Ji ngủ thiếp đi,có lẽ cô đã quá mệt mỏi rồi.

Sehun cười nhẹ rồi bế cô đi tìm taxi.

Vài phút sau,các thành viên EXO cũng đã đuổi kịp.

Họ lại gần xem xét tình hình của Hyun Ji,mặt lộ rõ vẻ lo lắng.

-Các Hyung cũng lo cho cô ấy sao?_Sehun nói đùa.

Chanyeol mấp máy trả lời:

-Tất...tất nhiên rồi,cô ấy là cô quản lí của tụi mình,tất nhiên là chúng ta phải lo cho cô ấy chứ.

-Chứ không phải cậu thích cô ấy à?_Baekhyun đùa.

-Đâu có,người tớ thích là một người khác!_Chanyeol nói lớn.

Các thành viên thì nhau cười.Xiumin nhìn vào khuôn mặt đang ngủ của Hyun Ji,cũng cười nhẹ:

-Chà,có vẻ như cô quản lí này được ưu ái lắm luôn đó.Nhìn cô ấy vậy thôi nhưng yếu ớt lắm,chúng ta nhất định phải bảo vệ cô ấy đó.

Các thành viên cười,rồi cùng nhau đón taxi để về khách sạn.

Riêng Sehun,khi Xiumin nói xong,đã mau lẹ thủ thi vào tai Hyun Ji:

-Tất nhiên rồi,tôi sẽ bảo vệ cô....

Đối với cậu,bảo vệ được Hyun Ji chính là điều hạnh phúc nhất trên đời.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đâu Mới Là Người Cô Yêu ? (P2)

Tại căn phòng khách,Hyun Ji đang lắng nghe điện thoại của một người cực kì quan trọng.Ở phía bên trái nơi khuất tầm nhìn là Sehun,cậu đứng đó lắng nghe cuộc trò chuyện vốn dĩ không dành cho cậu.

Trong chuyện tình cảm của Hyun Ji và Luhan,tuy họ không phải người tình của nhau,nhưng cậu chỉ đơn thuần là kẻ thứ ba.Nhưng tình yêu của cậu dành cho cô không hề kém cạnh gì anh ấy.Thế nhưng,chọn cho mình vai phản diện vốn đã là sở thích của cậu rồi.Cậu thả làm kẻ thứ ba còn hơn là ngắm nhìn người mình yêu vui vẻ cùng người khác.

Hyun Ji không hay biết vẫn nói chuyện cùng Luhan.Họ nói chuyện một cách sáng khoái,không có tí tẹo gì vết nào của sự lục đục hay không hợp cả.

Kết thúc cuộc nói chuyện,Hyun Ji đã mỉm cười rất tươi.Nụ cười ấy như ánh hoàng hôn,nhè nhẹ,ấm áp và cực kì đẹp,nó khiến cho bất cứ ai nhìn thấy cũng đều bị mê luyến,ngây ngất trước vẻ hạnh phúc của nụ cười ấy.Sehun là người đầu tiên được chiêm ngưỡng nụ cười ấy,nhưng trong mắt cậu,nụ cười ấy thật xấu xí và đáng ghét.

Bốn giờ chiều,trên xe của Ray.

Các thành viên ngồi hát ca vui vẻ,riêng Sehun thì ngồi chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ.

Khung cảnh bao quanh cậu ẩm đậm đến lạ thường,nhìn vào có thể thấy được không chỉ vẻ bề ngoài mà trong thâm tâm cậu cũng đang lạnh giá:

“Mọi chuyện xảy ra không như mong đợi

Em vẫn gặp,nói chuyện và yêu anh ta

Anh chỉ là vai diễn phụ trong bộ phim hai người thủ vai chính

Âm thầm dõi theo tình cảm của hai người

Phải chăng Trái Đất gọi nó là định mệnh

Nỗi đau ấy cứ dâng xé tâm hồn anh

Nhưng chỉ cần em mỉm cười với anh

Thì bao buồn đau anh cũng muốn tự mình gánh nhận..."

Sehun buột miệng hát lên những giai điệu lệch lạc,nhưng sâu trong đó là cả một câu chuyện buồn về chính cậu,về chính nỗi lòng của cậu.

Buổi chụp hình bắt đầu từ bốn giờ ba mươi phút.

Xuyên suốt buổi chụp,Sehun không ngừng đưa mắt nhìn Hyun Ji.Còn cô,như không màng đến nó,cô chỉ tập trung vào cuộc trò chuyện với Luhan.

"Tình là mê luyến,nếu gặp được chân tình thì sẽ là thiên đường

Tình là bi ai,nếu gặp không đúng người sẽ đau đến tận xương tủy"

Thật vậy, trên cõi nhân gian này thử hỏi xem ai thoát được ái tình ái. Con người gặp gỡ rồi yêu nhau, nhưng đâu phải ai cũng thành công. Cuộc đời là thứ khó lường trước, khi gặp một người mà bạn cho rằng là có duyên, thì thực sự thì, các bạn có duyên nhưng chưa chắc đã có nợ. Quá trông mong chờ đợi một điều gì đó chỉ khiến con người càng hao mòn về tâm hồn và sự tin tưởng mà thôi, chỉ bằng tập quên đi, quên những gì khiến bạn đau khổ, chẳng phải sẽ tốt đẹp hơn sao???

Nhưng không, Sehun đã tập cách để từ bỏ, nhưng có lẽ nó quá khó với cậu. Cậu tha luôn tin tưởng rằng cậu và Hyun Ji có duyên còn hơn mang trong mình suy nghĩ rằng hai người không có nợ. Người ta từng nói "Có duyên nhất định sẽ có phận", cậu sẽ mãi tin vào điều đó.

Kết thúc buổi chụp hình, Sehun kéo Hyun Ji ra một bên:

-Này,cô...đi uống trà sữa với tôi được chứ??

Hyun Ji không ngần ngại mà đồng ý ngay,cậu vui lắm.

Đến quán trà sữa gần đó, Hyun Ji cũng chỉ tập trung vào chiếc điện thoại mà quên mất rằng có một người ở phía trước đang ngăm nhìn cô.

Để xua tan bầu không khí ấy, Sehun mở lời trước:

-Này,cô...đang bận sao???

Hyun Ji nhìn cậu,mỉm cười:

-Không có,chẳng qua là...tôi đang trả lời tin nhắn thôi!

Sehun nhún mày,cô trả lời phũ phàng quá nhỉ,ai chẳng rõ cô đang trả lời tin nhắn,nhưng cậu muốn biết đó là của ai và về chuyện gì kia kìa.

Như rõ lòng Sehun, Hyun Ji lại bật cười khe khẽ:

-Tôi đang nhắn tin với Luhan,cậu tò mò lắm luôn hả??

Sehun giật mình,cúi đầu xuống thấp,rồi hỏi:

-Cô...không ngừng lại để nói chuyện với tôi được sao???

Hiểu ý,cô dừng lại,chống tay rồi nhìn thẳng vào mắt Sehun.Đôi mắt cô long lanh tựa nước đáy hồ thuần khiết.

-VẬY...cậu muốn nói chuyện gì với tôi nào,Hun???

Bất chợt bị nhìn như vậy, Sehun đỏ mặt,thờ dãi rồi quay đi.

-Cô...thích Luhan đến mức đó luôn hả??

-Cậu hỏi gì kì vậy?? Tất nhiên là tôi rất thích Luhan rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Quyết Định Của Sehun

Hoàng hôn.

Bầu trời khoác trên mình màu đỏ của sự buồn bã.

Sehun và Hyun Ji cùng nhau ngồi ở quán trà sữa, mỗi người một vị trà sữa khác nhau. Sehun thích trà sữa vị Chocolate, cái vị vừa ngọt vừa đắng ấy, như thấm vào đầu lưỡi, như ẩn giấu trong đó cả một câu chuyện tình buồn. Cái cảm giác khác lạ khi uống Chocolate thật sự làm Sehun mê đắm. Còn Hyun Ji, cô chọn trà sữa khoai môn, trà sữa của Luhan. Ngay khẩu vị của cô cũng đều thuộc về Luhan, cách ăn mặc, rồi cách cô luôn lạc quan kể về Luhan như thể làm cho Sehun phát ngán. Cậu thích Luhan, nhưng việc Hyun Ji trở thành bạn sao thứ hai của anh làm cậu thấy thật tức giận. Tại sao lại là Luhan, cậu cũng đâu có kém cạnh gì?

“Vậy nếu một ngày Luhan nói rằng anh ấy thích cô, cô sẽ phản ứng ra sao?” Sehun chống một tay lên cằm, một tay mân mê cốc trà sữa, lòng có chút xao động.

“Nếu anh ấy nói rằng anh ấy thích tôi thì tuyệt quá rồi, mơ ước của tôi là được trở thành bạn gái của anh ấy...” Hyun Ji nói bằng một cách đầy thần nhiên.

Ánh mắt Sehun vẫn vậy, lạnh lùng tựa tảng băng, cậu dường như đã biết trước được câu trả lời của cô rồi, nhưng cậu vẫn muốn trực tiếp cô ấy nói.

“... Thế nhưng, cậu biết đấy, chúng tôi là hai con người ở hai thế giới khác nhau, anh ấy là một ca sĩ nổi tiếng, còn tôi, tôi chỉ đơn giản là một thực tập sinh sang đây du học, rồi một ngày nào đó tôi sẽ trở về Việt Nam, trở về với nơi tôi thuộc về. Tôi không thể nào bên cạnh anh ấy được, cho dù tôi có đến Trung Quốc làm việc đi chăng nữa, thì chúng tôi cũng sẽ tự tạo khoảng cách cho nhau mà thôi. Thôi thì cứ như bây giờ lại hay, hời hợt quan tâm nhau có khi lại là giải pháp tốt nhất”

Trong ánh mắt của Hyun Ji có gì đó nuối tiếc, nhưng thực sự đây là lời xuất phát từ trái tim của cô ấy. Tình yêu là sự ích kỉ, nhưng Hyun Ji đã nghĩ cho Luhan, nghĩ cho chính họ. Cái mối quan hệ họ đang vướng phải không giống bạn bè, cũng chẳng giống tình yêu. Hai người họ chỉ giống như hai người qua đường, làm cho cuộc sống của nhau thêm thư thái mà thôi.

Sehun nhìn cô, cậu không nghĩ Hyun Ji cảm thấy như vậy. Việc cô có mặt ở đây ngày hôm nay đều là do sự may mắn mà thành, thực chất cô sẽ không thể ở bên cạnh cậu mãi mãi. Rồi sẽ có ngày cô ra đi như một con gió, để lại cho cậu những xúc cảm khó mà quen được thôi. Bởi vậy, việc cậu lỡ đem lòng yêu cô liệu có phải là ngu ngốc, hay đó chỉ là cảm xúc nhất thời, bông bột của một chàng trai trẻ. Sehun gãi gãi đầu, cậu thực sự rất khó chịu.

Ráng chiều hôm đó trôi qua trong mắt Sehun và Hyun Ji là một màu sắc buồn đến khó tả.

Từ ban công nhìn ra phía xa xa.

Những ánh sao sáng lung linh. Thật đẹp.

“Sehun, sao lại ngồi đây trầm tư vậy? Có chuyện gì à?” Chanyeol bước tới, áp vào má cậu lon nước Coca mát lạnh, cậu có chút giật mình.

“Em có chút chuyện cần suy nghĩ thôi hyung” Sehun nhận lấy lon nước, bật nắp rồi uống liền một hơi.

“Có chuyện gì mà khiến út lo lắng đến mức này vậy? Cô gái nào làm em đau lòng sao?” Chanyeol có hơi hướng trêu đùa.

“Hyung có vẻ khá giỏi trong việc đoán tâm trạng của người khác đấy” Sehun vờn vai.

“Ài? Cô nào? Cô gái nào dám làm Sehun của hyung thất tình buồn bã như vậy?” Chanyeol vẫn nói bằng cái giọng đùa cợt ấy.

“Em đang nghiêm túc đấy hyung. Chanyeol hyung này, anh đã từng thích một ai đó chưa?”

“Thích à? Hừm, anh thích em, Baekhyun, Kai, và tất cả các thành viên khác nữa!”

“Ý em là, khi anh thích một ai đó, tình yêu nam nữ ấy, mà cô ấy lại sắp đi xa, anh có nên nói cho cô ấy biết cảm xúc của mình không?” Giọng Sehun nhỏ dần, xem lần chút xấu hổ.

Chanyeol đặt tay lên vai Sehun, giọng nói thay đổi hẳn:

“Sehun, nếu em thích một ai đó, đừng để cô ấy tuột khỏi tầm tay em, cho dù cô ấy có thích em hay không, em hãy cứ nói ra cảm xúc thật của mình. Nếu cô ấy là một cô gái tốt, cô ấy sẽ hiểu và trả lời em bằng cách của cô ấy. Tuổi xuân chỉ đến có một lần thôi, em mà không tận dụng nó, em sẽ hối tiếc đấy!”

Ánh mắt Sehun như có gì đó sáng lên, đó là vệt sáng của hi vọng, trong lòng cậu đang tin vào lời nói của Chanyeol hơn bao giờ hết. Cậu mỉm cười, rồi đứng dậy đi vào trong Chanyeol ở phía sau vẫn chưa rõ sự tình.

Hyun Ji thức dậy, ngáp ngủ mở cửa phòng.

Bên ngoài trời đang bắt đầu hừng sáng.

Vừa mở cửa phòng, cô đã thấy Sehun đứng đợi ở đó, nhìn cậu như đã đợi từ rất lâu rồi.

“Hun, cậu sao lại..”

Chưa nói hết câu, Sehun lôi Hyun Ji ra vườn sau với một cách mạnh mẽ.

“Hun, cậu sao vậy?” Hyun Ji đặt tay Sehun ra, vẻ mặt có chút không vui.

“Hôm nay tôi phải làm rõ cho cô một chuyện” Sehun nói một cách cứng rắn và kiên định, chắc hẳn cậu đã quyết tâm lắm rồi.

“Tôi thích cô, Kim Hyun Ji”

Sehun vừa dứt lời, Hyun Ji đã giật mình. Liệu điều cô vừa nghe có phải nhầm lẫn không? Sehun vừa tỏ tình với cô sao? Cô nên làm gì đây? Hàng tá câu hỏi như đang hiện hữu bên trong cô.

“Tuy nhiên, tôi biết người cô thích là Luhan Hyung, tôi chỉ muốn nói cho cô biết rõ điều này. Còn từ nay trở đi, tôi nhất định sẽ không còn thích cô nữa, nên làm ơn, hãy cố gắng tránh xa tôi ra”

Nói rồi Sehun quay trở lại KTX, không hề quay lại nhìn Hyun Ji với những giọt nước mắt đang bắt đầu rơi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu MộtEXO - L* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Sehun Và Hyun Ji

Con người có rất nhiều trạng thái xúc cảm, vui có, buồn có, phần nộ có, thậm chí tột tệ nhất là tuyệt vọng. Những trạng thái cảm xúc ấy sinh ra là để làm con người không bị mờ nhạt trước muôn vàn sinh vật đang sống và tồn tại trên thế giới này. Vậy tại sao, ngay lúc này, Hyun Ji lại có cảm giác mình bị mờ nhạt vào dòng hư không của cảm xúc. Cô đang không cảm thấy gì cả, không vui, không buồn cũng chẳng phần nộ hay tuyệt vọng, cô chẳng cảm thấy gì cả. Nhưng không hiểu sao nước mắt cô lại rơi, rơi một cách khó hiểu. Những lời nói ấy của Sehun làm cô thấy bất ngờ đến khó chịu.

Sehun nói cậu thích cô? Điều đó có phải sự thật hay chỉ là trò trẻ con trêu đùa cô? Hyun Ji như mất phương hướng, cô đứng chết lặng, gió từ khu vườn lùa vào gò má cô, hoà cùng dòng nước mắt mát lạnh lạ thường.

Chanyeol từ phía sau bước tới:

“Thì ra cô gái Sehun nói tôi qua là em, anh không ngờ nó lại quyết tâm đến vậy”

Hyun Ji lau vội nước mắt, mỉm cười, hươ hươ tay ý chỉ “mọi việc ổn mà”, nhưng Chanyeol biết sự thật không phải vậy.

“Chanyeol oppa, em có thể, ở lại bên cạnh anh đến bao lâu?” Hyun Ji đột ngột hỏi.

“Bất cứ khi nào em muốn rời đi, bọn anh luôn luôn hoan nghênh em mà!” Chanyeol mỉm cười.

Hyun Ji hít thở thật sâu, rồi cười lớn một cái:

“Ha ha ha ha, coi bộ em sẽ ở lại đây lâu lâu đó oppa”

Chanyeol không hiểu sao cũng bật cười theo.

Rồi hai người cùng quay trở lại làm đồ ăn sáng.

Sehun không vào bàn ăn sáng cùng cách thành viên, cậu ở trên phòng, nằm bẹp dí trên giường. Cậu đã làm cái quái gì vậy? Bây giờ cậu nói ra, chẳng phải hai người nhìn mặt sẽ thấy không ổn hay sao. Thậm chí, một lời nói cũng chẳng được cất lên, nhất là khi cô là người cậu thích. Không, không được. Cậu làm vậy là đúng, nếu bây giờ cậu không dừng lại, cảm xúc của cậu sẽ lớn dần lên để rồi không thể dừng lại được nữa. Cậu phải nghĩ cho Hyun Ji, giống như cô nghĩ cho Luhan vậy.

Cốc cốc!!

Có tiếng gõ cửa ở bên ngoài, Sehun giật mình ngồi dậy.

“Hun, tôi để đồ ăn sáng cho cậu ở ngoài cửa nhé! Nhớ phải ăn, bằng không cậu sẽ không có sức để đi chụp hình đâu”

Cậu im lặng.

“Tôi đã suy nghĩ về việc sáng nay”

Lại im lặng.

“Tôi sẽ nghe theo cậu, chúng ta sẽ tránh đụng mặt. Tuy nhiên tôi đang là quản lý tạm thời của các cậu. Bởi vậy, Hun, tôi vẫn sẽ ở bên quan tâm các cậu hết sức mình, chỉ là... tôi sẽ không quan tâm cậu như cách tôi thường làm nữa. Nhưng tôi vẫn không muốn chúng ta trở thành người xa lạ, được không, Hun?”

Lần này cậu phần nộ thực sự, đợi Hyun Ji đi xuống, cậu đập mạnh vào tường, bàn tay đỏ ửng. Cậu là một tên khốn! Khi nghe Hyun Ji nói vậy, lòng cậu cứ như không kìm được mà chạy đến muốn ôm lấy cô ấy. Thực sự cậu phải kết thúc thứ cảm xúc này sao. Cho dù cậu có quyết tâm, nhưng với nụ cười ấy của Hyun Ji, cậu có thể thực sự kết thúc nó?

Chanyeol ở bên dưới trán nhăn lại, cậu đang trầm tư chuyện gì đó.

Tại buổi chụp hình quảng cáo.

EXO đang tạo hình cùng với những bộ đồng phục học sinh Hàn Quốc.

“Thật đẹp” Hyun Ji đứng ở bên ngoài cùng Ray cũng bị mê hoặc bởi vẻ đẹp của các anh, miệng không thể không ca ngợi.

Rồi mắt cô đột nhiên dừng lại trước Sehun. Vẫn với gương mặt lạnh lùng ấy, gương mặt quyến rũ biết bao trái tim người con gái ấy đã đối diện trước mặt cô mà tỏ tình. Khi thực Hyun Ji trước giờ chưa dám nghĩ đến. Ngày xưa cô chỉ là một con nhỏ mê EXO như điều đồ, chẳng biết rằng bố mình cũng quen với Lee Soo Man, suốt ngày chỉ có thể nhìn ngắm họ qua poster và màn hình máy tính, chưa bao giờ cô nghĩ cô lại được sống cùng nhà với họ và đặc biệt được trở thành người mà Sehun thích.

Cô suy nghĩ, đầu hơi nghiêng, ánh mắt lơ đãng nhìn vào Sehun. Đột nhiên cậu nhìn ra, hai ánh mắt chạm nhau, cậu ngại ngùng quay đi.

Tách tách!

Máy ảnh đã chụp được biểu cảm này của Sehun, đúng là một biểu cảm thần thánh của cậu út sinh năm 94. Biểu cảm ấy ắt phải là của một kẻ đang yêu, vậy tấm ảnh này sẽ gây xôn xao dư luận đây.

“Quản lý Kim, cô có muốn chụp chung không?” Một thợ chụp ảnh lên tiếng.

Hyun Ji xua tay, lắc đầu:

“Dạ thôi, tôi đâu dám”

Chen thấy vậy lại gần, kéo cô đến quầy phục trang, đưa cho cô một bộ đồng phục.

“Dù gì hôm nay mẫu nữ bọn anh cũng bận không đến, sao em không thay thế nhỉ? Em rất xinh mà, đâu phải ngại”

Hyun Ji nhăn mặt, nhưng với sự cổ vũ của mọi người, cô bèn lên vào phòng thay phục trang.

Chà! Qủa là rất xinh đẹp!

Hyun Ji mặc đồng phục Hàn thực sự rất đẹp, nhưng nàng Alice bước ra từ xứ sở thần tiên vậy.

Cô đứng vào khu chụp hình, mọi người tốt bụng giúp cô tạo những dáng ăn khớp với bộ ảnh.

“Tuyệt,người mẫu của tương lai đây rồi! Quản lí Kim,cô có biết cô rất xinh đẹp không?” người thợ chụp hình vui vẻ nói.

Hyun Ji thì ngại ngùng không kể xiết.Trong khi cô cùng mọi người tạo dáng,Sehun đã đứng sang một góc,cậu xem điện thoại và không cả thèm nhìn vào các thành viên.Hyun Ji thấy vậy có chút xao động.

“Hình như vẻ đẹp của quản lí Kim còn thiếu thiếu gì đó...A,Sehun,cậu và quản lí Kim đứng cùng nhau chụp đi,chỉ hai người thôi,nhất định sẽ rất đẹp” Người thợ chụp hình nói lớn.

Sehun rời mắt khỏi màn hình,nhìn thẳng vào Hyun Ji:

“Chụp hình với cô ấy sao? Tôi sẽ không bao giờ làm chuyện đó đâu”

Nói rồi cậu bỏ lên sân thượng,để lại Hyun Ji ở phía sau cùng toàn bộ mọi người trong im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Sehun Và Luhan

“Thích một người đôi khi không cần phải có lí do.Ban đầu có thể là do ngưỡng mộ,thân quen đến khó rời,cũng có thể là do trái tim đột nhiên loạn nhịp ngay từ cái nhìn đầu tiên,bị quyến rũ bởi nhan sắc hay thậm chí do những hành động ngọt ngào.Thế nhưng,yêu bắt chấp,yêu không quản ngại thế gian ngăn cản,yêu không sợ bất cứ một ai có thể cướp em đi,thì chỉ có thể là tôi” – Trích : Tôi chỉ muốn yêu một mình em

Tại sao Sehun lại thích Hyun Ji? Có thể ban đầu là do cô ấy rất xinh đẹp,hay có thể do cô ấy đối xử rất tốt với cậu,tốt đến mức làm trái tim vốn hoang lạnh từ ngày Luhan ra đi bất chợt ấm nóng trở lại.Cho dù có là bất cứ lí do nào đi chăng nữa,cậu thực sự vẫn rất thích Hyun Ji,thích một cách không thể kiềm chế được.Định mệnh đã khiến hai người gặp nhau,nay lại viện đủ lí do để không thể ở bên nhau,tại sao lại trở trêu đến mức vậy.

Cậu bực dọc bước lên sân thượng,ngồi trên ghế rồi ngắm nhìn bầu trời xanh.Những áng mây trắng nhẹ nhàng trôi,gió khe khẽ thổi,thật là một khung cảnh yên bình,cậu thực sự muốn ngủ một giấc,nhưng có thứ gì đó khiến cậu không thể chợp mắt nổi.

Một giọng hát vang lên,xoa tan khung cảnh yên bình mà Sehun đang thưởng thức:

"Có lẽ tình yêu của anh chẳng thể hoà vào quy tắc hiện tại

Người ta nói thanh xuân quá ngắn ngủi,rung động rồi thì hãy thổ lộ đi

Chẳng phải anh không có dũng khí nói yêu em

Khi anh ôm lấy em vào lòng

Anh thật không muốn rời xa em có tin không?" -Promise-

"Chết tiệt" Sehun lẩm bẩm,tuy cậu không giỏi tiếng Trung,nhưng âm điệu bài hát này thực sự cậu đã ngấm vào máu.Ca khúc Promise của Luhan cậu đã thuộc gần như cả về ý nghĩa lẫn cách hát.Những câu hát vừa được cất lên cứ như nói về chính cậu hiện tại vậy,cứ như muốn nói rằng việc cậu đang làm với Hyun Ji là sai vậy,cậu thực sự không thể chịu được.

Sehun bật dậy đi đến nơi khúc hát khó chịu ấy vang lên,đập vào mắt cậu là dáng hình của một con người rất đỗi thân thuộc,cậu vừa muốn chạy đến ôm chặt vừa muốn chạy đến đâm vào mặt hắn một cái.

"Luhan hyung,hyung làm gì ở đây?" Sehun đưa ánh mắt lơ đãng nhìn Luhan.

Luhan quay người về phía Sehun bước lại gần,đưa tay lên định ôm Sehun.Sehun phản ứng kịp,lấy tay ngăn Luhan lại.

"Sao vậy,lâu ngày không gặp,hyung chỉ muốn ôm chào hỏi thôi mà"

Sehun ngại ngùng nhìn ra hướng khác,biểu cảm áy của cậu làm Luhan không thể nhịn cười nổi.

"Hôm nay hyung đến đây để gặp Hyun Ji đó,em biết cô ấy đâu không?" Luhan vừa mỉm cười vừa hỏi.

Như vừa bị đâm một cú,mặt Sehun nhăn nhó.Chắc,cậu vừa cố quên không suy nghĩ về cô gái ấy xong thì liền bị hyung đáng ghét này nhắc lại,thật là khó chịu.

Thấy biểu cảm áy của Sehun,Luhan nói tiếp:

"Thật ra hyung đến đây là để nói chuyện với em đó"

Sehun giật mình,Luhan đến đây thực chất là để nói chuyện với cậu sao,thật là khó hiểu.

"Anh muốn đến đây là để nói với Hyun Ji là anh cũng thích cô ấy,thật đó,cô ấy đáng yêu và xinh đẹp như vậy,hon nữa bọn anh nói chuyện cực kì hợp nhau.Chưa kể...có lẽ anh và cô ấy được số mệnh sắp đặt để gặp nhau,chứ làm gì có chuyện hai người cùng mơ về một giấc mơ được gặp nhau và hẹn nhau ngày tái ngộ chứ nhỉ" Luhan sực cười.

"Nhảm nhí" Sehun nói nhỏ.Nói nhỏ vậy nhưng Luhan cũng có thể nghe thấy,anh cười nhẹ.

"Đúng là mục đích của anh đến là để tỏ tình với cô ấy,thế nhưng anh lại được nghe Lay kể về một câu chuyện hết sức thú vị,Sehun em có biết đó là gì không?" Luhan lắc lắc đầu "Chà...câu chuyện về một cậu bé thích thầm một cô gái,nhưng cô gái ấy lại thích người anh trai mà cậu bé đó vô cùng kính trọng.Cuối cùng cậu bé đó quyết định tỏ tình,tỏ tình xong cậu ấy liền bơ cô gái đó luôn,cậu ấy đã làm cả hai bên cực kì khó xử"

Sehun biết Luhan đang nói về chuyện của mình và Hyun Ji,cậu lặng yên không nói gì.

"Sehun,anh biết là em rất thích Hyun Ji,việc em tỏ tình với cô ấy không sai,nhưng việc em vô tình với cô ấy thực sự không chấp nhận được.Chẳng lẽ em có thể đứng nhìn người mình yêu xa lạ với mình hay sao?"

Như không chịu nổi nữa,Sehun quát lớn:

"Hyung thì hiểu cái gì chứ,đúng là em thích cô ấy,thích đến phát điên,nhưng người cô ấy thích lại là hyung,em đâu thể làm gì khác.Xét về mọi mặt thì hai người cái gì cũng hợp nhau,kể cả tính cách lẫn cái thần giao cách cảm gì gì đó.Em vốn đâu có chỗ để chen vào,em không làm như vậy khác nào hyung muốn em phải chấp nhận mạng nổi đau đó mãi mãi sao?"

Luhan không hiểu sao lặng im,anh đặt tay lên vai Sehun,mắt nhìn trực diện vào cậu ấy,nói một cách nghiêm túc:

"Thế em đã từng hỏi cô ấy muốn gì chưa,em dám nói là em thích cô ấy,muốn cô ấy hạnh phúc mà ngay cả cô ấy muốn gì,nghĩ gì em còn không cả quan tâm,em chỉ nghĩ đến cảm xúc của mình vậy có xứng đáng mà nói lớn rằng em quan tâm cô ấy không?"

Ánh mắt Sehun có gì đó ánh lên,cậu có thể khóc,nhưng trái tim cậu không cho phép điều đó:

"Nhưng rốt cuộc,người cô ấy chọn không phải là em,người đó là hyung.Hyung nói hyung cũng thích cô ấy,tại sao lại muốn em tiếp tục theo đuổi cô ấy cơ chứ"

Luhan cười nhẹ và bước đi về phía cầu thang,trong lúc chuẩn bị xuống,anh quay lưng lại và mỉm cười:

"Đúng,anh rất thích cô ấy,nhưng anh cũng rất thích Sehun mà,để cả hai người mình thích cùng đau khổ như thế,anh thực sự không muốn chút nào.Chi bằng em làm lành cùng cô ấy,rồi chúng ta cùng cạnh tranh công bằng,như vậy chẳng phải tốt hơn hay sao.Sehun à,em hãy mau thành thật với trái tim rồi làm lành với cô ấy đi"

Sehun không nói gì,quay lưng nhìn lên bầu trời mà thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chúng Ta Gặp Nhau Nhất Định Là Do Ý Trời

"Nếu nói tới cuộc tình đơn phương buồn nhất thế gian thì ắt hẳn đó là chuyện tình giữa gió và mây trời.Gió luôn luôn một mình mà phiêu du khắp chốn,chưa từng có một nơi là nhà.Gió luôn than phiền rằng mình cô đơn, nhưng đó là gió chỉ biết vui cho thoả cái bông bột của thanh xuân mà không nhận ra sự tồn tại của mây trời.Cho dù gió bay đến muôn trùng địa lí nào thì phía sau luôn có mây theo gót,ấy vậy mà gió không hề nhận ra,luôn cho rằng mình là kẻ cô độc.Yêu mà chẳng được đáp lại,đó đúng là nỗi đau lớn của mây trời".

Hôm nay trời thật đẹp.

Những ngọn gió nhẹ vờn qua những lọn tóc mềm của Sehun.Thoang thoang trong hương gió là mùi thơm của chàng trai vừa bước xuống khỏi cầu thang,cái mùi này thật dễ chịu.

Người con trai ấy đã bay từ Trung Quốc sang Đại Hàn chỉ để tỏ tình với một cô gái.Cô gái ấy chắc hẳn phải đặc biệt với anh ta lắm,đặc biệt đến mức anh ta bỏ mặc cả rào cản của địa lí để đến tìm cô – điều mà anh chưa bao giờ làm cho cậu.

"Hyung đúng là đồ ngốc!" _Sehun nói nhỏ,cậu thấy chính mình mới đúng là đồ ngốc,cậu cứ nghĩ cậu là người thấu hiểu tất cả,rằng cậu mới là người phải chịu tổn thương.Nhưng cậu không nhận ra rằng cả Hyun Ji lẫn Luhan đều khó xử cũng không kém cạnh gì.Mối quan hệ nửa vời này thực sự làm Sehun khó chịu.

Sehun thờ dài,cậu thực sự đang để tâm đến những lời mà Luhan nói.Chuyện cậu đang làm kì thực không ổn chút nào,cậu chỉ đang làm cho nó rối lên mà thôi.Nếu như cậu đủ trưởng thành như Luhan,biết nghĩ tới tương lai như Hyun Ji thì mọi chuyện đã khác.Hoá ra từ đầu đến cuối đều là cậu sai,sai khi hiểu lầm lời khuyên của Chanyeol,sai khi hành động như một tên ngốc và sai khi lờ thích Luhan và Hyun Ji nhiều đến như vậy.Cuộc sống như một vòng ngựa gỗ,ban đầu có thể rất thích thú nhưng đó cũng chỉ là nhất thời,sau khi chơi xong ắt sẽ thấy đau đầu buồn nôn,hối hận vì đã chơi cái trò ngu ngốc ấy.Nhưng cũng giống như cuộc sống,biết là những thứ ấy chỉ mang lại kết cục thảm hại nhưng vẫn cứ lao đầu vào mà chơi,choi cho đến khi sức cùng lực kiệt.

"Thật là phiền phức" Sehun thở một hơi thật mạnh rồi cảm máy lên nhắn tin,cậu nhắn rất nhanh rồi cất luôn vào túi áo,khoan thai bước xuống.Bên dưới mọi người đang chuẩn bị ra về.

"Ê,Kim Hyun Ji,thay đồ xong thì đi chỗ này với tôi một chút!" _Sehun đột nhiên cười ranh mãnh làm cho tất cả có chút bối rối,vừa rồi chẳng phải cậu út mới đang tức giận hay sao?

Đội tất cả thành viên lên xe của Ray,Sehun mới kéo tay của Hyun Ji rồi dắt cô đến một tiệm bánh gần đó.

"Tay cậu thật ấm." _Hyun Ji bất giác nói nhỏ,Sehun có chút ngại ngùng.

Vào trong tiệm,họ ngồi vào căn bàn ở góc khuất,ánh đèn hơi mờ,không thể nhìn rõ mặt.

"Cho một phần Tiramisu,bánh chocolate và hai ly capuchino" _Sehun gọi đồ.

"Này!" _Hyun Ji vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra,mọi thứ xảy ra quá nhanh.

Họ ngồi lặng yên,khoảng ba phút sau có bóng người cầm bó hoa bước đến đứng bên cạnh Hyun Ji,miệng cười tươi:

"Tiểu Thiên,anh tới rồi đây"

Mặt có thể không nhìn rõ nhưng giọng nói thì không thể không nhận ra.Hyun Ji đứng phắt dậy:

"Luhan,anh làm gì ở đây?"

"Chỉ ít thì cô cho hyung ấy ngồi xuống đã" _Sehun cầu nhàu.

Hyun Ji ngỡ ngàng,cô nhất thời tư duy chậm chạp,để hai người con trai kia thi nhau cười mỉm.Sau khi ổn định chỗ ngồi,Sehun muốn xoá tan cái không khí căng thẳng đang bủa vây xung quanh,cậu bắt chuyện trước:

"Hôm nay chúng ta có mặt ở đây là để nói về một vấn đề cực kì quan trọng,tôi và Luhan hyung đã quyết định làm một chuyện mà cô sẽ không thể nào tin được đâu Kim Hyun Ji"

"Hai người lại quyết định thay tôi sao? Trong khi chưa từng hỏi tôi muốn gì hay cảm thấy gì? Hai người làm tôi phát bực rồi đó" _Hyun Ji có chút bực tức.Cái cảm giác những gì đang xảy ra quanh mình diễn ra quá nhanh như vậy thật chẳng vui lòng chút nào,cô cảm thấy như mình là kẻ bị thừa trong dòng chảy thanh xuân của hai người họ vậy.

"Tiểu Thiên,anh biết có hơi khó chấp nhận nhưng đây là điều tốt nhất mà hai người bọn anh có thể làm cho em"

Luhan vẫn luôn như vậy,cứ đối xử tốt với cô,điều đó làm cô không thể nào xác định được thực sự cảm xúc của anh ấy là gì.

"Như cô đã biết,tôi thích cô Kim Hyun Ji"Sehun nói không chút ngượng ngùng làm Luhan bật cười"Tôi cũng nói luôn là hyung bên cạnh cũng đã thích cô luôn rồi"lần này đến Sehun mỉm cười gương mặt đang đỏ như gấc của Luhan.Luhan bình tĩnh rồi tiếp lời:"Em thấy đó,cả hai người bọn anh đều...thích em cả,nhưng cả hai người đều không muốn nhường em cho đối phương.Chúng ta gặp nhau nhất định là do ý trời,cả anh và Sehun được gặp em đều là do duyên phận,cả hai bọn anh đều không muốn em vượt mất khỏi tầm tay như vậy"

Hyun Ji thực sự rất sốc,cô không biết nên ứng xử như nào,chỉ biết cúi đầu,lấy đĩa đưa miếng bánh Chocolate vào miệng.Người ta gọi trường hợp này là gì nhỉ?Chạy không được mà đối mặt cũng chẳng xong.Cái thứ duyên phận ấy đôi khi cũng thật là nực cười,cười đến mức thổ huyết chảy máu mà chết.Cô nói nhỏ:

"Vây..."

Sehun và Luhan thấy cô như vậy liền đặt tay lên đầu cô xoa xoa rồi đồng thanh:

"Bọn anh sẽ cạnh tranh công bằng để có được em,cô gái EXO-L ạ"

Miếng bánh Chocolate trong miệng Hyun Ji đột nhiên thật ngọt.

Chương 20: Thích Em Đúng Là Thú Vị

"Em có biết thế nào gọi là bất ngờ không? Chính là anh chẳng bao giờ nghĩ đến việc sẽ được gặp em, vậy mà anh đã gặp rồi. Anh từ trước cũng chưa nghĩ mình sẽ yêu em, nhưng mà anh đã yêu mất rồi!"

Hyun Ji cầm trên tay bó hoa hồng đỏ rực, lòng cô nôn nao những cảm xúc khó tả. Người cô yêu quý nhất đã thích cô rồi, còn gì có thể tuyệt vời hơn điều đó nữa không? Chà, tất nhiên là không rồi! Cứ thử nghĩ đến chuyện hai người cùng nhau hẹn hò, dắt tay nhau đi xem phim, vài năm sau thì sánh vai đi trên lễ đường, sinh ra những đứa trẻ kháu khỉnh thì thực sự sung sướng phát điên lên được. Nhưng quay trở lại thực tại, cô thấy một con sói đang nhìn cô chăm chăm, khoé miệng hơi cong lên, chắc cậu đang khó chịu chuyện gì đó.

"Luhan hyung về nước rồi đó!" _Sehun nói.

"Tôi biết" _Hyun Ji lườm lại.

"Vậy thì tức là trong khoảng thời gian anh ấy không có ở đây thì cô là của tôi, tôi nghiêm cấm cô vừa ôm bó hoa của anh ấy vừa cười đầy gian xảo như vậy. Nếu cô muốn, tôi sẽ mua cho cô một bó hoa to hơn như vậy nhiều"

Hyun Ji mỉm cười:

"Ai nói tôi là của cậu, tôi vẫn chưa hề cho phép chuyện hai người đem tôi ra làm đồ trang trí cho thanh xuân của hai người như thế đâu nhé. Thay vì mua cho tôi một bó hoa lớn, chi bằng hãy tặng tôi một căn nhà, hoặc một chiếc xe hàng hiệu, như vậy tôi sẽ biết ơn hơn đó!"

Sehun thấy Hyun Ji quả là một cô gái thú vị, bước chân của cậu nhanh hơn rồi đứng trước mặt Hyun Ji, dang rộng đôi tay để lộ bờ vai vững trãi, nói một câu sến rợn:

"Nhà tôi không có, xe cũng chẳng thể cho cô, chỉ có thân thể mang trái tim tràn đầy tình yêu dành cho cô thôi, cô có muốn lấy không?"

Hyun Ji đỏ mặt, đây là lần đầu cô được tỏ tình bởi một người con trai ở cự li gần đến vậy, tim đập nhanh hơn, tay cũng bắt đầu run lẩy bẩy.

"Ai mà thèm cậu chứ? Có lẽ tôi nên xem xét lại việc tôi có nên làm Fan của cậu tiếp không đây" _Hyun Ji lách người qua bên phải, vừa nói vừa xoa xoa má, cô kì thực rất xấu hổ.

Sehun chỉ biết mỉm cười rồi chạy theo, khoé môi nở nụ cười đẹp như ráng chiều mùa hạ.

Tại kí túc xá, tất cả mọi người đang chuẩn bị đồ đạc để đi ra biển. Sau một chuỗi công việc dài và mệt mỏi, chủ tịch Lee So Man đã sắp xếp cho EXO cùng hai vị quản lý ra biển hưởng thụ một chuyến. Ai nấy đều vui vẻ, vừa mới đây thôi trong bữa cơm tối, mọi người đều sôi nổi bàn bạc xem ra biển sẽ làm gì, sẽ mua gì, thực sự ấm áp như một gia đình vậy.

Hyun Ji lắc lắc đầu theo điệu nhạc, MV Kokobop mới ra mắt của EXO quả thật rất bắt tai. Cô đã dùng "đặc quyền" của bản thân để xin chữ ký cùng bộ album tuyệt nĩ của họ. Âm điệu bài hát có gì đó kích thích trí óc cô, làm Hyun Ji nghe từ sáng đến khi đi ngủ cũng chẳng muốn rời. Các thành viên thấy vậy khoái chí lắm, vui đến mức Xiumin cũng phải cười lớn:

"Quả không hổ danh là Fan cuồng!"

Hai từ "Fan cuồng" ấy nghĩa là gì? Ngay cả bản thân Hyun Ji cũng không biết. Cô yêu EXO vì họ mang đến cho cô thứ gọi là tình cảm, cái cách mà họ yêu thương nhau, yêu thương Fans thực sự cảm động phát khóc lên được. Fan cuồng liệu có phải là người nghe họ tâm sự thôi cũng đủ để rơi nước mắt?

Bốn giờ sáng, trên xe của Ray.

Ai nấy cũng đều hừng hực khí thế, ca hát không ngừng. Hyun Ji ngồi cùng Sehun ở ghế sau miệng không thể ngừng cười.

Đột nhiên Sehun dựa đầu vào vai cô, miệng ngáp lớn.

"Này, cậu làm gì vậy Hun" _Hyun Ji lườm cậu một cú toé lửa.

"Này út, em đang làm cái trò gì thế hả?" _Chanyeol quay xuống bông đùa.

"Đừng có giả vờ ốm đau rồi lạm dụng Hyun Ji đó nhé" _Chen hùa theo.

"Mấy hyung thật là, em chỉ là mượn vai cô ấy để ngủ thôi mà, em ngủ chưa đủ giấc"

Tất cả cười lớn, maknae thì vẫn là maknae cho dù có bao nhiêu tuổi đi chăng nữa, vẫn thích làm mấy trò trẻ con như vậy.

"Ê, Hyun Ji, dựa vào vai cô làm tôi nghĩ ra mấy lời hay lắm, nghe thử không? _Sehun nói nhỏ.

"Nghe, cậu hát đi, rồi tôi sẽ thêm gia vị cho nó" _Hyun Ji mỉm cười.

"Anh có cả một vali tình yêu

Cho gia đình, cho bạn bè, cho cả em nữa

Anh muốn cùng em kéo vali tình yêu này đi khắp mọi miền thế giới

Nhưng không, nó trống rỗng rồi

Là em

Em chính là kẻ đã lấy hết tình yêu của anh

Thích em đúng là thú vị

Em thật độc ác

Kim Hyun Ji.."

Hát xong Sehun liền ngủ thiếp đi, để lại Hyun Ji với gương mặt ngại ngùng bởi lời bài hát ngọt ngào kia. Thanh xuân của cô, có lẽ đến đây đã đủ trọn vẹn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Mùa Yêu Thiên Đường.

"Anh cũng chẳng biết vì sao mình lại thích em nữa, thích gì ở em, em có gì mà làm cho anh thích, nhưng anh cứ thích em đấy, rất thích em, thích em vô cùng, càng lúc càng thích em..."

Mặt trời nóng đến mức muốn đốt cháy da người.

Đúng vào lúc giữa trưa, đoàn xe EXO đã chính thức dừng bánh trước một bãi biển đẹp mê li. Gió nhẹ thổi, nhưng nắng rất gắt, như muốn thiêu trọn làn da của con người. Nhiều người đang vui chơi dưới bãi biển mặc cho ánh nắng mặt trời đang tàn phá da họ. Ai nấy đều đang rất vui, niềm vui hoà vào trong bầu không khí.

Baekhyun hít hà một hơi, anh đã bôi sẵn kem chống nắng rồi, chỉ đợi Ray ra lệnh là sẽ phi thân xuống nước, khuôn mặt lúc đó kì thực rất đáng yêu. Hyun Ji bước xuống, mồ hôi lăn trên trán thành những vệt dài.

"Nóng quá!" Cô không kiểm soát được cảm xúc để rồi cất lên lời than vãn bằng tiếng Việt. Cô sống ở Việt Nam khi hậu nóng nực là vậy, ầy thế mà Chủ tịch lại có thể kiểm ra một bãi biển khi họ cò gáy nóng đến mức muốn chửi thề như này thì thực sự không thể tưởng tượng được.

Sehun lo lắng, áp vào mặt Hyun Ji lon nước lạnh, giọng có vẻ quan tâm

"Nóng lắm à?"

Hyun Ji hươ hươ bàn tay ngu ý nói mình ổn, nhưng việc cô không nói gì như thế càng làm Sehun lo lắng hơn. Bản tính của cô cậu còn có thể không hiểu sao. Khi nào cô thấy thoải mái nhất định mắt sẽ mở rất to, khoé miệng hơi cong lên một chút, nhìn thực sự rất dễ thương. Còn khi cô không hài lòng chuyện gì, nhất định cạy miệng ra cũng không thêm nói lấy một lời.

"Vào trong xe, nhanh!" Sehun kéo tay Hyun Ji đẩy vào trong xe, nhìn mặt thì vẫn cứ lạnh lùng nhưng trong lòng đang gào thét dữ dội.

"Tôi không sao đâu Hun, nhìn ai cũng háo hức thế kia tôi cũng cảm thấy ổn hơn. Tuy nắng nóng nhưng tôi lại được thoả mãn con mắt mà" Hyun Ji cười, cái nụ cười đầy xảo quyệt, nhất định là không hề tốt đẹp.

"Đồ háo sắc" Sehun lườm Hyun Ji rồi quay sang nhìn mấy ông anh lớn đang khoe thân trong những bộ đồ bơi quyến rũ. Người bình thường thì không

sao,nhưng gặp trúng ngay bà thím Fan cuồng háo sắc này thì đúng là tội lỗi,ánh mắt Hyun Ji có khác nào muốn nhảy vào ăn tươi nuốt sống ngay mấy cậu trai trẻ đó hay không cơ chứ.Đáng lẽ cậu cũng đang đứng ở đó mà chuẩn bị chạy ra biển rồi,nhưng Sehun đột nhiên lại cảm thấy ngượng ngùng khi chỉ mặc mỗi quần bơi trước mặt Hyun Ji bởi nói gì thì nói,cậu vẫn là một tên con trai biết yêu mà.

Sau khi mang đầy đủ ô dù ra từ cốp xe,Ray cho phép các thành viên tha hồ đắm mình vào sự năng động của tuổi trẻ.Làm gì còn nhiều thời gian đâu,chớp mắt một cái là thời gian trôi đi mất rồi.Xiumin năm nay hai mươi bảy tuổi rồi,sắp thành một ông chú đến nơi,nếu giờ không hưởng thụ thì sợ thời gian sẽ vô tình cướp đi thanh xuân mất,hồi tiếc cũng chẳng thể làm gì được. Và tất nhiên,khu biển mà EXO bơi đã được bao trọn,ngoài các thành viên và hai vị quản lí ra thì chẳng có một ai,đúng là tuyệt vời.

Hyun Ji nằm dưới tán ô rộng màu xanh biển,ngắm nhìn những người phơi phới thanh xuân ngoài kia đùa nghịch bởi cô đã đang mẫn nhãn lắm rồi.

"Ê Hyun Ji"

Hyun Ji kéo kính râm xuống,nhìn lên phía trên.

Là Sehun.

"Gọi tôi làm gì vậy?"

"Không,đột nhiên muốn gọi tên cô thôi"

Nói vậy thôi chứ cậu trai này đang ghen nỏ mắt ra đây.Có nhiều nơi tuyệt vời để nghỉ ngơi mà,tại sao nhất định lại là biển cơ chứ? Vừa nắng nóng đến đau cả đầu,vừa có mấy thứ không nên nhìn như thế kia nữa.Chẳng biết có phải là ý của Chủ tịch không nhưng để một người con gái đến đây nhất định là rất mời ám

"Này,đừng có nhìn nữa,người đâu mà háo sắc thế không biết" Sehun chau mày.

"Tôi đâu có nhìn vì bản thân,tôi chỉ đơn giản là đang nhìn vào cơ thể để cân bằng dinh dưỡng cho mấy người thôi mà"

Nói rồi Hyun Ji lại cười một cách nham hiểm,cái bản chất háo sắc cứ thế mà lộ hết ra.

Sehun cắn cắn môi,thực sự ghen phát hờn lên được.

"Tôi nói cô không được nhìn nữa cơ mà,nhìn tôi đây này!!!"

Hyun Ji liếc sang nhìn cậu,thấy mồ hôi trên trán cậu chảy nhiều quá rồi. Trên tay cậu đang cầm hai chai nước ngọt mát lạnh,chắc hẳn một trong số đó là của cô rồi,cậu tốt với cô quá.

Hyun Ji chợt thấy cảm động,nhưng lại muốn đùa cậu thêm chút.

"Cậu đủ quyền rũ để tôi bỏ qua những cơ thể tuyệt mỹ ngoài kia rồi ngắm nhìn cậu thôi sao?"

"Tôi quyền rũ hơn họ nhiều!"

Nói rồi Sehun cởi bỏ chiếc áo bên ngoài để lộ bờ vai rộng cùng cơ thể siêu chuẩn. Thân hình kia sao mà đẹp quá,da thịt trắng trẻo hồng hào ánh lên lung linh tựa như được đánh trên mình hàng loạt viên kim cương toàn mỹ nhất.Cơ bắp thì cuộn cuộn hút hồn,mạnh mẽ đẹp đến cháy cả nước miếng.Hyun Ji bất giác vì ánh hào quang của cơ thể cậu làm mờ mắt,tay bắt đầu muốn đung đưa chạm linh tinh.

"Cô đúng là ngốc,vừa ngốc vừa háo sắc!!!!" Sehun cắn răng rồi gạt tay Hyun Ji ra,cậu đang rất ngại ngùng.Cơ thể này cuối cùng cũng sẽ là của cô ấy thôi mà,đâu cần phải tỏ ra lộ liễu đến thế.Sehun đã cố kiềm mình mà thoát ý ra cho cô xem rồi,cô chạm vào như thế khác nào kích động Sehun.

Đây là thiên đường,nhất định là thiên đường.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: (Ngoại Truyện) Mùa Yêu Thiên Đường Của Park Chanyeol Và Byun Baekhyun.

- Hôm nay có người hỏi tớ về cậu.

- Hỏi sao?

- "Crush của tớ là ai?"

~Byun Baekhyun~

- Này, cậu làm sao vậy Baekhyun?

Chanyeol đang đùa nghịch cùng Suho, thấy Baekhyun đột nhiên đứng ra một góc, anh có chút lo lắng.

- Minh bị say nắng mất thôi... _Baekhyun vừa nói vừa thờ hờn hờn. Đồng tử cậu co lại, trán nhăn nhoe, từ cơ thể toát ra biết bao nhiêu là mồ hôi.

- Hay mình đưa cậu ra chỗ Hyun Ji và Sehun nhé? _Chanyeol nhủ mày, mắt cứ chăm chăm nhìn vào khuôn mặt đang rất khiêu gợi của Baekhyun.

Baekhyun lắc đầu, cậu không muốn làm phiền Hyun Ji và Sehun, hơn nữa cậu chưa hẳn là say nắng, chỉ hơi chóng mặt mà thôi. Chanyeol định đưa tay xuống bế Baekhyun thì bị cậu gạt tay ra, phiền phức chết được, cậu đâu phải là con nít.

- Minh không muốn ra đó, ngồi ở đây nghỉ chút là được rồi _Baekhyun đỏ mặt quay đi nói với Chanyeol bằng giọng yếu ớt.

Chanyeol nhìn Baekhyun, nhắng nhít là thế nhưng khi bị nạn thì vẫn như thỏ con thôi, thực sự rất cần sự chăm sóc. Nhưng Baekhyun đã nói không thích thì là không thích, anh không thể làm gì khác. Gãi đầu nhẹ nhẹ, ngay lập tức Chanyeol bế Baekhyun ra bóng mát gần đó, để cậu nằm tựa lên vai anh.

- Cậu bị điên sao? _Baekhyun nỏ đũa, mắng Chanyeol bằng cái giọng yếu ớt.

- Đứng, mình bị điên đấy, bởi vậy cậu khôn hồn ngồi yên cho khoẻ lại đi, đồ ngốc!

Nói rồi Chanyeol xoa đầu Baekhyun nhẹ nhẹ, hành động nhẹ nhàng ấy của Chanyeol làm Baekhyun cảm thấy rất dễ chịu, cậu ngủ quên lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Pháo Hoa Thật Đẹp, em Cũng Vậy!

"Không hiểu sao, từ khi em đến, bao muộn phiền trong anh cứ bắt giắc bay theo làn gió mà biến mất rồi"

Nghĩ tới khung cảnh nhộn nhịp sáng nay của kỳ nghỉ, Sehun nếm thử món canh nậm chất của Lay cũng bỗng nhiên cảm thấy thật ngon. Lấy miếng hoa quả đang được bày trên đĩa, cậu vừa ăn vừa mỉm cười. Hình ảnh Hyun Ji mặc đồ bơi ngày hôm nay thật đúng là không thể quên được. Cái đường cong ấy, cái khuôn mặt ấy đúng là khiến Sehun chết mê chết mệt. Mà hình như kể từ khi biết đến Hyun Ji, Sehun đã trở nên biến thái hơn cậu tưởng rồi, thỉnh thoảng lại tự ngồi một mình tưởng tượng xem cách hôn như thế nào rồi lại tùm tùm cười như một kẻ bệnh hoạn, thật đúng là hết thuốc chữa. Phải chăng đó là tâm lý của kẻ đang yêu?

Sehun bước ra phía cửa sổ, ánh mắt tràn ngập hạnh phúc như một đứa trẻ vậy.

"Hyun Ji, không hiểu sao tôi thích cô quá đi mất" Sehun thành thật cất lên.

Một lúc sau, thức ăn được đặt thịnh soạn ở trên bàn, hình ảnh Hyun Ji đang bày đồ ăn ra kì thực rất giống một người vợ hiền. Trong phút chốc, Sehun đỏ mặt.

Mọi người ăn uống với nhau linh đình, không khí tung bừng nhộn nhịp, tiếng cười xen lẫn tiếng cụng ly nghe sao thật sôi nổi. Chẳng biết bọn họ đã uống biết bao nhiêu là rượu, chỉ biết nhất định chẳng còn ai đứng vững sau bữa ăn này. Cái cảm giác run cả tay chân, lồng ngực lâng lâng thực sự làm tất cả càng uống càng hăng, mãi cho đến khi Hyun Ji giấu hết rượu đi tất cả mới chịu dừng.

"Mấy giờ rồi nhì?" Hyun Ji rời bàn ăn đi tìm đồng hồ.

Nhìn kia, tất cả mọi người ngủ gục ra sàn luôn rồi, chẳng biết vì uống quá say hay là do ngày hôm nay quá mệt nữa.

Hyun Ji cầm điện thoại cùng áo khoác chuẩn bị mở cửa ra ngoài.

"Cô định đi đâu vào giờ này vậy?" sehun xoa xoa đầu ngồi dậy, chắc là do uống ít hơn mọi người nên còn đủ tỉnh táo.

"Tôi đi ra bờ biển dạo một chút, có muốn đi cùng tôi không Hun?"

Ánh mắt Sehun sáng lên như một đứa trẻ sắp nhận được quà,nhanh chóng lại gần Hyun Ji,miệng mỉm cười thật tươi.

"Đi chứ đi chứ,nhất định phải đi!"

Nhìn gương mặt phấn khởi của Sehun lúc đó ngay cả Hyun Ji cũng không nhịn nổi cười.

Trên đường tới bãi biển,Sehun nói với Hyun Ji rất nhiều thứ,nào là Vivi từng cắn vào chân D.O. hay thậm chí là việc Kai từng quên vũ đạo khi đang ghi hình,tất tần tật chuyện vớ vẩn quanh cậu cậu đều kể hết cho cô,Sehun ở bên cạnh Hyun Ji thực sự rất thoải mái.Hyun Ji không nói bất cứ lời nào từ khi ra khỏi nhà,cô chỉ nghe những gì Sehun kể rồi bật cười,chứ không hề bày tỏ gì thêm.

Đột nhiên trên bầu trời xuất hiện thứ ánh sáng tuyệt diệu của pháo hoa,cả Sehun và Hyun Ji đều bất ngờ.Những tia lửa nhiều màu sắc xé tan sự tĩnh mịch u uất của màn đêm,nhuộm trên nền trời bằng ánh sáng kỳ ảo.Từng đợt nối tiếp từng đợt,những trái pháo hoa liên tiếp xuất hiện thành một lễ hội trên không,cuốn hút người xem không thể rời mắt.

"Thật là tuyệt vời!!!" Hyun Ji không cảm nổi lòng mình mà thốt lên.Rất đẹp,thực sự rất đẹp.

Sehun nhìn sang gương mặt thích thú của Hyun Ji,trong mắt cô ngập tràn ánh sáng lấp lánh kia,giống như hàng ngàn ngôi sao đang quy tụ tại đây vậy.

"Đúng,rất là đẹp" Sehun mỉm cười.

Ngay sau đó Hyun Ji rút từ trong túi áo chiếc điện thoại,nhanh tay chụp một bức hình và gửi đi.

"Cô gửi hình cho ai vậy?" Sehun tò mò.

"Tôi gửi hình cho Luhan,hiện tại ở Bắc Kinh anh ấy chẳng thể thấy được thứ đẹp như thế này đâu,nhất định phải chia sẻ cho anh ấy cùng thấy"

Sehun đột nhiên không mỉm cười nữa mà chỉ tiếp tục nhìn lên trời cao.

"Ánh trăng rất sáng, sáng cũng vô ích, vô ích cũng vẫn sáng.

Anh rất thích em, thích cũng vô ích, vô ích cũng vẫn thích"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Đang Yêu Một Exo - L* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.